

Bořetické LISTY

ČERVENEC 2022 • Číslo 2

Bořetické listy vyšly poprvé v dubnu 1992 – letos slavíme kulatiny

Foto: Lucie Krejčí

Jiří Michna – Na sv. Floriána
jsme požehnali novou hasičskou
zbrojnici

Václav Petrásek – Jak jsem
našel první věž našeho kostela

Petr Zemánek – Tentokrát bude
léto na podzim

Fotogalerie

10. dubna proběhla degustace vín, foto K. Otáhalová

Neděle velikonoční patřila tradičnímu koštu vín, foto J. Michna

Den dětí na bořetickém hřišti, foto J. Michna

Žáci 4. třídy na výletě v Brně, foto Archiv školy

Fotogalerie

Děti u prvního svatého přijímání, foto K. Michnová

Slavnost Božího těla, foto K. Otáhalová

Otec Tomáš oslavil 20 let kněžské služby,
foto K. Michnová

Představení prvokomunikantů, foto J. Šauer

Rozloučení se školním rokem a poděkování paním
učitelkám, foto K. Michnová

Fotogalerie

Prostory staré školy budou sloužit školčátkům,
foto J. Michna

Novou hasičskou zbrojnicí hlídá její patron sv. Florián,
malba Marie Zemánkové

V sobotu 7. května proběhla hasičská mše, foto L. Krejčí

Krásně čarodějky na sletu čarodějnic, foto K. Otáhalová

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů,

letošní rok je pro naši obec významný. Slavíme 800 let od první písemné zmínky o obci Bořetice. V rámci oslav jsme pro vás připravili na sóle u kulturního domu bohatý kulturní program. V odpoledních hodinách vystoupí s programem naše děti, zazpívá

sbor Bořečanek, vystoupí chrámový sbor Deo Gratias. Ve večerních hodinách zazpívají mužské soubory z Modrých hor. Program bude doprovázen vystoupením cimbálové muziky. Zpřístupněny budou obecní budovy a vy si můžete prohlédnout výstavu vzpomínkových fotografií, ale i snímky ze současnosti, které vypovídají o dění v obci. K vidění bude i výstavka součástí bořetických krojů. Je připraveno občerstvení a ochutnávka sladkého pekařského umění našich hospodyněk. V neděli se koná tradiční slavnostní pouť k patronce našeho kostela sv. Anně. Věříme, že se přijedete podívat, poslechnout si pěkné písničky, posedíte, povykládáte si, zavzpomínáte a zazpíváte si při skleničce dobrého bořeckého vína.

Pokud se ohlédnou zpět na období od vydání posledních Bořetických listů, uvolnila se vládní covidová opatření a po tradičním velikonočním koštu vín bylo oficiálně po dlouhé době uvítáno v obci 15 nových občánků. Kulturní komise obce uspořádala tradiční pálení čarodějnic s opékáním špekáčků. Hasiči mohli konečně požehnat hasičské zbrojnici, vinaři otevřeli své sklepy, rybáři uspořádali závody pro děti a oslavili jsme společně se spolky v obci Den dětí.

Všichni, kdo žijeme v Bořeticích, víme o tom, že v naší obci byli a jsou ubytováni i uprchlíci z Ukrajiny. Jejich dětem, které jsou školou povinné, bylo umožněno navštěvovat naši základní školu. Pro předškolní děti byl připraven prostor pro hraní v místní faře. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří se jakkoliv zapojili, pomáhali a stále pomáhají.

Z investičních akcí samozřejmě musím zmínit práce na budování kanalizace a ČOV v obci. Práce stále pokračují. Stavba čističky je pod střechou, většina vozovek již byla opravena. Termín na dokončení musel být prodloužen do 31. 10. 2022. Všichni již netrpělivě čekáme,

až bude stavba dokončena. Když jsem v době, kdy byla obci přidělena dotace, mluvil se starosty, kteří výstavbou prošli, dost dobře jsem nechápal jejich stížnosti. Dnes už jim rozumím, nikdy více! A to ještě neprošli tím, co postihlo nás. Zahájení stavby bylo odsunuto o šest měsíců, přišly vlny covidových opatření, opakované doplňování a předělávání projektové dokumentace, v současné době zdražování cen materiálů, stále rostoucí inflace a tím zvyšování nákladů na provoz obce při snížení peněz přidělených obci z rozpočtového určení daní. Stavba se ale musí dokončit, musíme plnit dotační podmínky, splácet úvěr.

Prázdniny utečou jako voda a nám vyvstal další problém. Nedo-statek míst v mateřské školce. Vzhledem k omezeným finančním možnostem obce jsme se rozhodli upravit prostory „nové“ školy. Věříme, že v září budou moci být zapsány i další děti, které se v prvním kole do školky nedostaly. Rozpracována je stále i investiční akce Záhumenice – Příhon, ale domluvili jsme se, že projekt předáme připravený novému zastupitelstvu, které nastoupí po volbách na podzim. Předjedeme tím problémům, se kterými se při předávání funkcí a rozpracovaných dotací, potýkáme my, ještě dnes po 8 letech.

Na podzim nás čekají volby do obecních zastupitelstev. Musím bohužel napsat, že s tím, jak se blíží termín voleb, roste i tlak a snaha některých jedinců zřejmě cíleně ovlivňovat veřejnost. Některé státní orgány věnují naší obci a vybraným zastupitelům svou pozornost na základě „oznámení“. Na začátku volebního období, kdy jsem nastoupil jako starosta, jsme si „prověřováním“ dozorčími orgány také procházeli. Volby do obecních zastupitelstev by ale neměly být bojem o moc jedinců. Jde o klidné soužití nás všech, kteří v Bořeticích žijeme. Nové obecní zastupitelstvo bude zvoleno právě vámi. Věřím, že se k volbám dostavíte v hojném počtu a rozhodnete o tom, kdo obec bude řídit. Věřím, že při volbě budete mít šťastnou ruku a lidé zvolení do zastupitelstva obce budou ochotni a schopni společně pracovat.

Závěrem bych vás chtěl pozvat na připravovanou oslavu výročí obce, na hody, které snad proběhnou bez omezení. Dětem přeji vydařené prázdniny, dospělým příjemně prožitou dovolenou. Krásné léto všem.

František Petrásek, starosta

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů

Paní Anežka Nesnídalová, Znojmo

Manželé Radka a Jaroslav Novákoví, Brno

Manželé Ludmila a Jaroslav Novákoví, Bořetice

Manželé Zdenka a Vlastimír Kynclovi, Bořetice

Paní Emilie Dostálová, Brno

Dárce, který nechce být jmenován

Manželé Iva a Radek Zálešákoví, Vrbsice

Paní Marie Pazderková, Bořetice

Paní Jaroslava Žatecká, Praha

za 500 Kč

za 500 Kč

za 500 Kč

za 1 000 Kč

za 500 Kč

za 1 000 Kč

za 500 Kč

za 200 Kč

za 500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Informace z jednání zastupitelstva obce Bořetice

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXVI. veřejném zasedání konaném dne 30. 3. 2022:

- **schválilo** Smlouvu o dílo se společností Stavby RUFA s.r.o., na dílo „ZŠ Bořetice – změna užívání 2. NP na mateřskou školu“. Cena díla včetně DPH činí 1 392 521,03 Kč. Jedná se o rozšíření kapacity mateřské školy o 24 míst na budově „nové školy“. Hotovo by mělo být do konce července.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXVII. veřejném zasedání konaném dne 27. 4. 2022:

- **schválilo** poskytnutí dotace Mužskému sboru Svodničan, z. s., Bořetice čp. 39, ve výši 100.000,- Kč za účelem obnovy lidových krojů členů spolku.
- **vydalo** Změnu č. 2 územního plánu Bořetice po ověření, že není v rozporu s Politikou územního rozvoje ČR ve znění Aktualizací č. 1, 2, 3, 4 a 5, se Zásadami územního rozvoje Jihomoravského kraje ve znění Aktualizací č. 1 a 2, s výsledkem řešení rozporů a se stanovisky dotčených orgánů nebo stanoviskem krajského úřadu.
- **schválilo** změnové listy č. 7, 8 a 9 projektu Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice vč. dodatečného navýšení ceny díla celkem o částku 2.729.266,71 Kč bez DPH. Změny nastaly v souvislosti s výskytem zvodněných písků u některých stok, a dále tím, že současné geologické podmínky v místě ČOV neodpovídají podmínkám, se kterými bylo počítáno při zpracování projektové dokumentace.
- **schválilo** provedení oprav místních komunikací (ulice u KD a „Jeriška“) zhotovitelem ČOV (kompletní oprava, vč. opravy dešťové kanalizace), celková výše víceprací (po započtení méněprací) je 2.457.447,27 Kč bez DPH.
- **schválilo** z důvodů navýšení cen stavebních materiálů, prací a dodávek s odkazem na již dříve zasláné dopisy zhotovitele týkajících se oznámení o dopadech pandemie Covid-19 a válečného stavu na Ukrajině o navýšení ceny díla Výstavba kanalizace a ČOV v obci Bořetice maximálně o částku 1.134.227,71 Kč bez DPH, která vychází ze zvýšení ceny nadzemní části ČOV dle uzavření SoD v porovnání s navýšením cenové hladiny RTS 2022, a to za podmínky uzavření dodatku ke smlouvě o dílo, ve kterém bude sjednán jednoznačný závazek zhotovitele, že výše uvedené navýšení ceny díla je konečné a v budoucnu již nebude po objednateli (Obci Bořetice) zhotovitel požadovat žádné další navýšení ceny díla v souvislosti s tzv. vyš-

ší mocí, resp. z důvodu navýšení cen stavebních materiálů, prací a dodávek.

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXVIII. mimořádném veřejném zasedání konaném dne 25. 5. 2022:

- **revokovalo** usnesení č. 11b/27Z/2022 z jednání ZO dne 27. 4. 2022 a schválilo upravené usnesení, ve kterém schválilo provedení oprav místních komunikací (ulice u KD a „Jeriška“) zhotovitelem ČOV, vč. opravy dešťové kanalizace, celková výše víceprací (po započtení méněprací) je 2.329.859,99 Kč bez DPH (došlo tedy ke snížení původně schválené částky).

Zastupitelstvo obce Bořetice na svém XXVII. veřejném zasedání konaném dne 27. 4. 2022:

- **schválilo** cenovou nabídku na akci ZŠ Bořetice – změna užívání 2. NP na mateřskou školu – dodávka nábytku, vybavení a kuchyňské linky firmy Elephant smile, Ježov 75, za cenu v celkové výši 496.340,- Kč vč. DPH, a jako vítěznou nabídku na dodávku kuchyňské linky zastupitelstvo schválilo firmu Nábytek Pilarčík, Bořetice 433, za cenu v celkové výši 70.183,- Kč bez DPH (80.710,45 Kč vč. DPH).
- **schválilo** účetní závěrku Obce Bořetice za rok 2021, včetně příloh.
- **schválilo** Závěrečný účet Obce Bořetice za rok 2021 vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením s výhradou na základě přezkoumání hospodaření obce (rozhodování o poskytnutí zápůjčky je vyhrazeno zastupitelstvu obce).
- **schválilo** počet členů zastupitelstva obce Bořetice a počet členů rady obce Bořetice pro volební období 2022–2026 následovně: 15 členů zastupitelstva obce Bořetice a z toho 5 členů rady obce Bořetice.
- **schválilo** znění Dodatku č. 1 ke Zřizovací listině příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Bořetice (dodatkem č. 1 se doplňuje odstavec III. Zařízení školního stravování o školní jídelnu/výdejnu. Výdejna bude zřízena v rámci prostor 2. NP na „nové“ budově školy kvůli nové třídě MŠ).

Upozornění:

jedná se o upravený výňatek (s komentáři) z přijatých usnesení. Plnou verzi usnesení je možné nalézt na webu www.uzob.cz.

Jiří Michna, místostarosta

Kulinářské okénko

Nadýchané langoše bez droždí

Na 2 langoše: 120 g špaldové mouky, 1 čajová lžička oleje, 20 g skyr, 80 ml mléka, 1 čajová lžička prášku do pečiva, sůl a olej na pánev.
Topping: 50 g skyr, 50 g krémového sýru, sůl, česnek, strouhaný sýr.

Ze surovin vytvoříme těsto. S pomocí trochy mouky rukama vytvoříme 2 placky, které opečeme na pánvi dozlatova.

Citronová buchta

4 vejce, 100 g stévie, 200 g špaldové mouky, 250 g řeckého jogurtu, 100 ml kokosového oleje, 1 citron, 1 polévková lžíce prášku do pečiva, špetka jedlé sody.

Veškeré suroviny smícháme a pečeme na 170 °C asi 35–40 minut.

Rubriku připravila Lenka Grúzová

Zpráva o činnosti obecní knihovny

Březen se v naší knihovně nesl v duchu měsíce knih a probíhaly besedy se základní a mateřskou školou. Knihovnu navštívili děti 2. třídy, dozvěděly se něco o fungování knihovny, plnily různé úkoly. Přečetli jsme si pohádkový příběh a proběhla diskuze a také prohlídka knih. Besedy se 4. a 5. třídou proběhly podobně, přičemž plnily úkoly pro jejich věkovou kategorii. Také si vyplnily dotazník. Děti byly moc šikovné.

Besedy a návštěvy s mateřskou školou probíhají pravidelně po celý školní rok a na různá témata.

V měsíci květnu, jsem vrátila knihy z výměnného fondu Břeclav a přivezla mnoho krásných knih.

Připomínám čtenářům, že mohou naši knihovnu navštívit ve výpůjční době, která je vyvěšena na dveřích, na stránkách obce Bořetice a na webu knihovny www.knihovnaboretice.webk.cz.

Návštěvníci knihovny, kteří mají již delší dobu půjčené knížky, prosím o jejich vrácení.

O prázdninách bude knihovna otevřena.

Pravidelně nás navštěvují děti z mateřské školy,
foto L. Grúzová.

Na vaši návštěvu se těší knihovnice Lenka Grúzová

Společenská kronika

Jubilanti:

70 let
květen

Anna Hemplová

červen

Anna Parolková
Marie Tišťanová
Zdeňka Marešová

červenec

Marie Procházková

srpen

František Podešť
Jindřiška Řiháčková
Magdalena Pavlíková

75 let

srpen

Marie Kalousková
Stanislav Popovský

80 let

květen

Miloslava Bártová

červen

Ludmila Hanáčková
Marie Pazderková

červenec

Anna Hlavňovská
srpen
Vlastimír Kyncl
Jarmila Nováková

90 let

srpen

Marie Kočaříková

**VŠEM SRDEČNĚ GRATULUJEME,
PŘEJEME HODNĚ ZDRAVÍ**

Vítejte mezi námi:

duben

Denis Gočál

květen

Šimon Kacer

červen

Anastazie Grégrová
Tadeáš Újezdský

Sňatek uzavřeli:

duben

Jakub Vomáčka a Tereza Jakobcová

Z našeho středu navždy odešli:

duben

Cyryll Lebeda
Zdeněk Jambor

květen

Milada Duhanská

červen

Marie Vojtěšková

červenec

Zdeňka Valová

Krátce o odpadech

Informace o množství odpadu, které naše obec v roce 2021 vytřídila a předala k využití (plasty, papír, nápojové kartony, sklo, železo a další komodity). V přehledu je uveden objem finančních prostředků, které obec obdržela od Autorizované obalové společnosti EKO-KOM, a. s.

Děkujeme našim občanům za spolupráci při třídění odpadu.

Obec Bořetice

Rok 2021 celkem	Vytříděné odpady (t) 99,939	Částka (Kč) 142 529,50
1. čtvrtletí 2021	25,110	35 901,00
2. čtvrtletí 2021	21,464	34 818,00
3. čtvrtletí 2021	27,185	29 163,00
4. čtvrtletí 2021	26,180	32 647,50

OSVĚDČENÍ O ÚSPOŘE EMISÍ

Obec Bořetice

Identifikační číslo:
00283037

Díky rozvoji a provozu systému tříděného sběru a recyklace využitelných složek komunálních odpadů, včetně obalových, jste ve spolupráci se společností EKO-KOM, a. s. přispěli ke zlepšení životního prostředí a snížení "uhlíkové stopy".

Úspora, kterou jste dosáhli představuje:

Emise CO₂ ekv.:

78,797 tun

Úspora energie:

1 584 678 MJ

Ing. Zbyněk Kozel
generální ředitel EKO-KOM, a. s.

V Praze dne 1. 6. 2022

Vypočteno na základě studie Posouzení systému sběru a recyklace obalových odpadů z hlediska jejich vlivu na životní prostředí.

Informace o farnostech Bořetice, Kobylí a Vrbice na

www.bokovka.info

SAMI SOBĚ

V katastru Bořetic byly nalezeny stopy pravěké osady

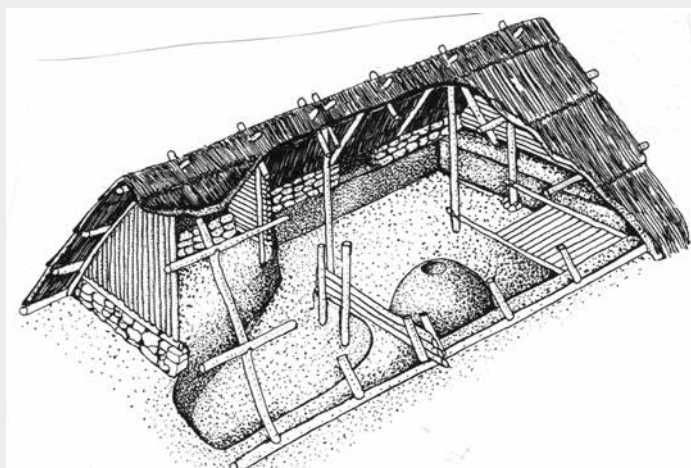
Před pěti lety byl prováděn (v měsících září–listopad 2017) záchranný archeologický průzkum v lokalitě Na Panském. Dnes je v těch místech, severně od starého panského dvora, zastavěna už valná část nově vzniklé ulice rodinnými domy. Realizace průzkumu se ujali pracovníci Archeologického ústavu AV ČR Brno. Tento typ průzkumu se obvykle provádí na místech, kde je naplánována výstavba obytných, průmyslových nebo komunikačních objektů.

Záchranný výzkum je, na rozdíl od výzkumu systematického, časově, prostorově a různými rušivými faktory limitovaný. Ukázalo se to i v tomto případě. Asi po dvou letech vydali archeologové stručnou zprávu o provedeném výzkumu. V úvodu se zmiňují o historii archeologických nálezů v katastru naší obce – od dob předválečných, až po dnešek. Bořetický katastr, ba i celý okolní region, představují tzv. starou sídelní oblast. Zatímco historické (písemné) doklady prokazují existenci již lokované vsi jménem Boratice/Bořetice k roku 1222, archeologické nálezy dokládají v tomto mikroregionu už od doby neolitické (mladší době kamenné), přes dobu bronzovou, až po údobí na přelomu mladší doby bronzové a části doby železné. Pro zajímavost můžeme dodat, že ve větší části epochy (asi do 350 př. Kr.) sídlili na našem území Keltové, pověstní svými oppidy (hradisky), později vystřídání Germány a teprve v 6. století po Kr. později Slované. V kraji, který je pověstný svou úrodnou půdou a stabilním podnebím, v minulosti ovšem také rybnatými vodami i listnatými lesy, plnými lovné zvěře, žili lidé od pravěku nepřetržitě. Archeologové připomínají např. i doklady osídlení Bořeticka v 11. století, tady v raném středověku, v čase vzniku knížecího hradu v Břeclavi.

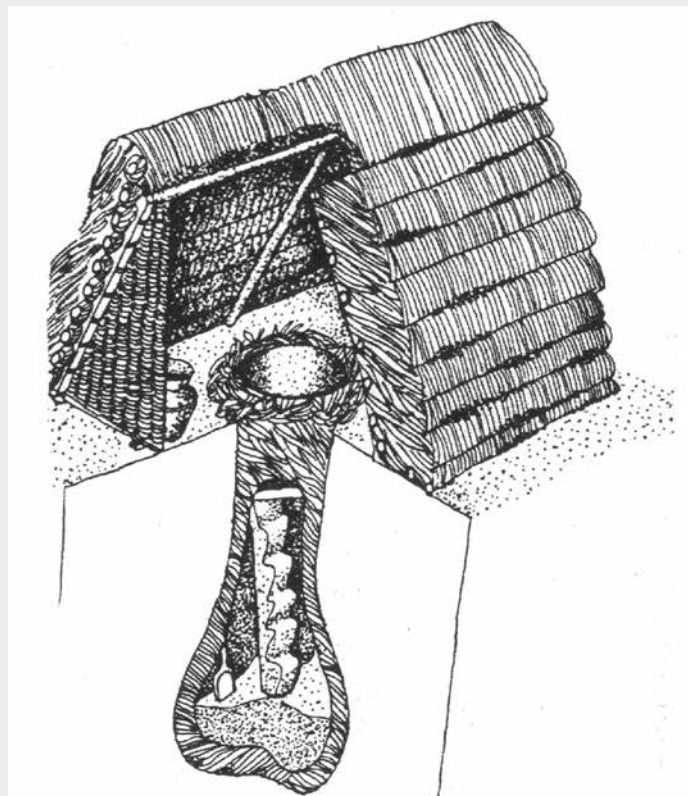
Jádrum uvedené zprávy je informace o celém nálezu ve zmíněné lokalitě. Je ovšem velmi stručná, důkladnější zprávu slibují autoři zmíněného elaborátu až po důkladném vědeckém zpracování (včetně popisu, analýzy a zhodnocení všech nalezených hmotných dokladů).

Lakonicky řečeno, ve spěšném záchranném průzkumu byly tehdy na podzim 2017 v připravované zástavbě v lokalitě Na Panském nalezeny stopy **dvou zásobnicových jam** (k uchování obilí) a **devíti obytných chat zemnicového typu**, z nichž 8 označují autoři za původní stavby Keltů pozdního (postoppidálního údobí) a jednu, již polozemnicového typu, s typickou hliněnou pecí, za dílo nově příšlých Germanů.

Osada byla vybudována (postupně) na jihozápadním svahu rozsáhlé pastviny nad údolím Kobylského potoka, v těch dobách patrně se ještě větvičího v další ramena a oplývajícího rybami. Pravěcí usadlíci se patrně živili pěstováním obilí. O tom svědčí existence zásobnicových jam. Kromě zmíněných dvou jam hruškového tvaru (viz ilustrativní zobrazení), byly na bořetické lokalitě objeveny ještě pozůstatky dalších čtyř zásobnicových jam spíše kulovitěho tvaru. Ať starší, či mladší jámy, bývaly hloubeny uvnitř, pod střechou usedlosti, obvykle blízko vchodu. Byly však situovány zpravidla stranou vstupního otvoru a přístupové trasy. Jejich dno bývalo vystláno obilnou slámou, která izolovala nasypané zrna před vlhkostí půdy. Jámy jejich majitelé po naplnění zakrývali dřevěným víkem, které bylo na ochranu před nepřáteli maskováno udusanou hlinou.

Polozemnicová chata

Zásobnicová jáma

Sídelní chaty stavěli v těch dobách nejprve jako zemnice, později, snad zásluhou Keltů, jež byli poučeni stavitelstvím Blízkého východu: inspirováni patrně stavbami ze sušených cihel (vepřovic), které u významných objektů obkládaných vypalovanými barevně glazovanými kachlemi. Plodné kontakty s vyspělými kulturami těch oblastí, odkud Keltové přišli, se samozřejmě v okrajových oblastech, v „barbarských“ oblastech střední Evropy, nemohly projevit v takové míře jako ve významných centrech oppidálního typu. Pokud jde o zdejší osadu, nemůžeme však posoudit její význam dostatečně. Ve zprávě o průzkumu chybí totiž alespoň rozměry zkoumaných chat a informace o jejich prostorové dispozici, případně o jejich vnitřním zařízení. Pozice výzkumníků byla ovšem velmi složitá: jednak se jednotlivé chaty nenacházely v původní, chronologicky jasné podobě, nýbrž v podobě s dalšími „superpozicemi“, tedy překryté jinými, novějšími formami, a jednak k objasnění přesnější chronologie a souladu kultur musí dospět definitivně až vědecké zpracování všech drobných movitých objektů z odolných materiálů – keramických nádob a jejich fragmentů, bronzových ozdob a nástrojů, předmětů kostěných atd.

Na základě tohoto krátkodobého záchraného průzkumu si kladou autoři otázku o kontinuitě osídlení lokality Na Panském v Bořeticích a jako doklad uvádějí grafické znázornění četnosti nalezených předmětů: z neolitu 2, z doby bronzové 2, z doby halštatské 1, z doby

laténské 24, z doby římské 6, z raného středověku 1, ze současnosti 1, nedatováno 15. Ty předměty byly v uvedených počtech nalezeny při zkoumaných chatách. Na první pohled je zřejmé, že keltské osídlení zde zanechalo největší stopy.

Na závěr přikládám pro názornost dvě vyobrazení. Na jednom je již zmíněná zásobnicová (obilní) jáma hruškovitého profilu, na druhém ideální průřez polozemnicovou chatou z doby laténské pozdní fáze. Na tomto průřezu je patrná nízká zídka z nepálených cihel, na které spočívá konstrukce krovu. Kreslíř znázornil jednotlivé tránce krovní konstrukce spojené houžvovou vazbou, ačkoliv v době laténské už dávno znali spojení jednotlivých dřev pomocí čepů, protože vrták či nebozez k vyvrtání patřičných otvorů znali lidé už od pozdního neolitu. Střecha byla pokryta rákosovými došky. Ten materiál byl k dispozici v hojných mokřadech kolem Kobylského potoka. Vpravo je vidět kuželová pec (ten typ používají na Blízkém východě, na syrském nebo jordánském venkově, podnes k pečení oblíbených placek). Vzadu je za pecí spaní celé rodiny.

Z podnětů laténské kultury těžila společnost raného středověku, ba i časů pozdějších, snad až do pádu Byzance, po dobytí Turky...

Antonín Grůza

Z Pramenů: PETRÁŇ, Jan a kol. Dějiny hmotné kultury I. Praha 1985, s. 210.

Naše letiště bylo plné letadel

V sobotu 28. 5. 2022 proběhla na našem letišti Kraví hora tradiční letecká navigační soutěž „O Kravíhorský koštyř“. Soutěž je zařazena do seriálu deseti soutěží Národního poháru Petra Tučka. Pohár organizuje Letecká amatérská asociace a je pojmenována po jejím zakladateli a prvním prezidentovi. Letošní soutěže se v Bořeticích zúčastnilo 29 posádek, dokonce přiletěli i piloti ze Slovenska, z letiště Spišská Nová Ves. Soutěží se v přesné navigaci, tedy dodržování předepsané trati podle letecké mapy v měřítku 1:200 000, kdy

tolerance pro polohu je 200 m na každou stranu. Piloti musí dodržovat přesný čas nad známými i tajnými časovými branami podle deklarované rychlosti. Tolerance pro polohu je 5 sekund. Navíc musí soutěžící vyhledávat po trati objekty, tedy fotky nebo znaky z bílých plachet položených v terénu. Další ročník této soutěže bude na jiném letišti.

Václav Petrásek

Při bouřce padaly i kroupy

V pondělí 20. 6. 2022 večer přišla do obce bouřka se silným větrem a padaly i kroupy. Bouře začala ve 20 hodin nárazem silného větru s deštěm a kroupami o velikosti kolem 2 cm, a to trvalo 5 minut. Celá bouřka trvala asi 15 minut. Hned po začátku bouře se rozezněly sirény a naši hasiči byli vysláni na odstraňování stromů ze silnic na Kobylí, do Němčiček a dále podle potřeb hasičů. Škoda vznikla na kostele, kde byla poškozena střecha na dvou místech každé asi o velikosti 2 m čtverečních. Nezdá se však, že by byla poškozena úroda na polích a ve vinicích. Vítr polámal několik ovocných stromů.

Václav Petrásek, kronikář

Hasiči měli po bouřce plné ruce práce, foto T. Langer

Na sv. Floriána jsme požehnali novou hasičskou zbrojnicí

Sobota 7. května 2022 byla nejen pro bořetické hasiče důvodem k velké radosti. U příležitosti svátku sv. Floriána se uskutečnila slavnostní mše svatá za hasiče. A proč taková sláva? Protože po mši otec Tomáš požehnal nové hasičské zbrojnici, automobilům i krásnému obrazu patrona hasičů, který namalovala naše členka Maruška Zemánková.

Na důstojné zázemí jsme jako hasiči čekali už od svého obnovení v roce 2002, tedy téměř 20 let. Sbor tehdy musel začít od úplného začátku, protože kromě nepojízdného automobilu a několika zteřelých savic, hadic a od molů prolezlých uniforem nebylo v malé hasičce u kostela skoro nic. I samotná hasičská zbrojnice byla evidentně stavěná spíše k muzejním účelům. Nebyla zde voda ani sociální zařízení, pořádné topení, chyběla celková izolace stavby. Ale přizpůsobili jsme se a postupně jsme si naše sídlo alespoň trochu zvelebili a vylepšili. V roce 2010 nám však hasička začala být malá, a to z důvodu pořízení naší první cisternové automobilové stříkačky Škoda 706 RTHP od SDH Brno-Chrlice. Byli jsme proto nuceni hledat rychlé, tenkrát jsme měli za to, že dočasné řešení. Nakonec nám laskavě a zdarma zapůjčil prostory bývalých garáží, resp. opravny nákladních aut na Panském dvoře pan Vlastimil Lubal, za což mu patří velké poděkování. Nakonec toto provizorium trvalo dalších dlouhých téměř 12 let a být jsme byli za zapůjčení prostor vděční, chybělo i zde potřebné zázemí, nebylo zde vytápění, zato zde bylo hodně hlodavců, kteří si zejm. v zimě z garáže dělali skryš, z našich přileb skladiště oříšků a z naší výstroje záchod a zásobárnu materiálu pro svá hnízda. Nové zázemí bylo prostě potřeba.

Několik let jsme se pokoušeli sehnat na stavbu nějakou dotaci, dvakrát po sobě jsme nedosáhli na dotaci z Ministerstva vnitra, resp. Hasičského záchranného sboru ČR, a to z důvodu dosažení nízkého počtu bodů. Přesto, že jsme k žádosti přikládali fotky prostor, ve kterých fungujeme, a fotky prokousané a trusem a močí znečištěné výstroje, nebylo to bohužel nic platné. Ztráceli jsme body zejm. na tom, že jsme Jednotka požární ochrany kategorie V, tedy s místní

působností. Prioritu měly jiné jednotky. Pomyslné „prolomení ledů“ nastalo v okamžiku, kdy se obci podařilo v roce 2018 získat dotaci jeden milion korun od Jihomoravského kraje, poté se začala nová hasička konečně projektovat a následně i stavět. Na začátku roku 2020 jsme se pak mohli postupně přestěhovat do prostor nové hasičské zbrojnice.

Plánované žehnutí v letech 2020 a 2021 překazila protiepidemická opatření, takže celá slavnost se mohla uskutečnit vlastně až na třetí pokus. Svátek sv. Floriána byl skvělou příležitostí, jak poděkovat a sdílet radost se všemi, kteří hasiče v jejich úsilí podporovali, a to i finančně, protože mezitím byla vyhlášena a proběhla i veřejná sbírka na pořízení hasičské cisterny, do které přispělo mnoho dobrodinců z řad občanů Bořetic i přespolních podporovatelů, podnikatelů, firem či bořetické farnosti. Dotaci na její zakoupení jsme obdrželi i od Jihomoravského kraje. Všem moc děkujeme.

Ačkoli předpověď počasí byla na 7. května krajně nejistá a příprava tak velké události velmi náročná, nakonec vše vyšlo na jedničku a my jsme mohli naplno a ve vší parádě prožít mši svatou ozvláštěnou čestnou hasičskou stráží s praporem, krojovanou mládeží, krásnou květinovou výzdobou Marušky Kuchyňkové, ministranty, resp. mladými hasiči v hasičských dresech, krásnými písněmi scholy Deo Gratias, hlubokou promluvou otce Tomáše i vzácnými hosty v čele s náměstkem hejtmana JMK panem Lukášem Dubcem. Naše pozvání přijaly i hasičské sbory z okolí a přijeli se podívat také zástupci Krajského sdružení hasičů JMK, Okresního sdružení hasičů Břeclav i profesionální hasiči z břeclovské a hustopečské stanice. Po mši svaté dechová kapela Horenka „bouchla do bubna“, vytvořil se slavnostní průvod, do jehož čela se postavil praporečnick s hasičským praporem, a následně jsme se pochodovým krokem přesunuli k hasičské zbrojnici, kde probíhal další program.

Nejprve zazněla z úst našeho Svodničanu hymna České republiky a následně už se slova chopili moderátoři akce Klárka Otáhalová s Pavlem Kuchyňkou, a především pozvaní hosté – náměstci hejtmana a zastupitelé JMK, starostka krajského sdružení hasičů, zástupce okresního sdružení hasičů, zástupce Hasičského záchranného sboru, starosta SDH Bořetice a místostarosta obce Bořetice. Krátký, ale zajímavý exkurz do historie bořetických hasičů přednesl kronikář obce pan Václav Petrásek.

Poté už nastala ta nejslavnostnější chvíle. Otec Tomáš požehnal zbrojnici, autům a obrazu, byla přestřížena páska, a hasička se tak otevřela široké veřejnosti, která si ji mohla projít a prohlédnout.

V prvním patře zbrojnice návštěvníci mohli zhlédnout vystavené fotografie z dosavadní činnosti sboru, zejm. z posledních 20 let, a také bylo připraveno časosběrné video výstavby zbrojnice. Kdo chtěl, mohl si venku zatancovat, zazpívat nebo jen tak posedět, povykládat si nebo se zaposlouchat do pěkných dechovkových melodií.

U tak velké slávy nemohlo chybět ani „malé“ občerstvení. Venku vařili naši Gumídci skvělý kotlíkový guláš, čepovalo se studené pivečko a děti určitě ocenily párek v rohlíku a limonádu. V garáži pak voněla káva a něco sladkého od našich holek hasiček, a osvěžit jsme se mohli i výborným bořetickým vínem od hasičů a vinařů Republiky Kraví hora.

Otec Tomáš požehnal nové hasičce i autům, foto L. Krejčí

Chtěl bych velmi poděkovat všem, kteří se na slavnosti žehnání zbrojnice jakkoli podíleli, děkuji Vám všem, kteří jste se této slavnosti zúčastnili, a přeji si, aby zbrojnice sloužila prostřednictvím nás hasičů všem lidem a aby se nám hasičům vždy dařilo naplňovat heslo: „Bohu ke cti, vlasti k ochraně, bližnímu ku pomoci“.

Jiří Michna, náměstek starosty SDH, velitel družstva JSDH

Proslov starosty SDH Bořetice pana Petra Zemánka

Vážení hosté, bratři a sestry, ti, kdo mě znají, se asi trochu obávají, co teď uslyší. Většinou ode mě dostanou informace v podobě čísel, tabulek a statistik. Ale nebojte se. Řeknu jen jedno číslo. 20 let.

Víte, když jsem přišel do hasičů před 20 lety, byl to nevelký spolek. Začínal ve velmi skromných podmínkách s vybavením, které bylo starší než většina z nich, a ještě mnoho z něj nefungovalo. Byla to však parta veselých lidí, kteří měli jeden společný zájem – pomáhat lidem kolem sebe.

Postupem času jsem na vlastní oči mohl sledovat, jak každý jeden z nich věnoval nespočet hodin tomuto cíli. Nejprve v drobné hasičce u kostela, následně v tzv. garáži Na Panském. Přestože podmínky, které tyto budovy poskytovaly měly k ideálu hodně daleko, byli za ně rádi. A i když byly s vybavením potíže nebo si na výstroji pochutnávaly myši, oni pokračovali. Postupně získávali další členy, rozšiřovali své dovednosti a získávali zkušenosti. Po malých krůčcích prováděli různé úpravy, aby své zázemí vylepšili. Všechno ve svém volném čase, kterého bylo daleko více, než jen doba strávená zásahy u požáru, nehody nebo při záchraně lidského života.

Tato nová hasičská zbrojnice poskytuje více než důstojné zázemí všem těmto lidem. Za tu hromadu práce a výjezdů, které vykonali, je jim zaslouženou odměnou.

Dnes, když se po těch 20 letech rozhlédnu, vidím, že věci se změnily – krásnou zbrojnici, vybavená auta, hromadu členů ve sboru. Jedna věc se však nezměnila. Stále vidím partu veselých lidí, které spojuje cíl pomáhat lidem kolem sebe. A jim děkuji a je mi ctí, že mezi ně mohu patřit.

Za Dr. Radimem Uzlem a Janem Kostrhunem

Radim Uzel byl našim významným sexuologem. Narodil se 27. 3. 1940 a zemřel 3. 5. 2022. Byl také recesista, a proto se přátelil s naší Kravihorskou republikou. Jeho návštěvy u nás byly časté. Byl markrabě Markrabství Lašského. Při jedné návštěvě u nás měl v knihovně pro naše občanky a manželky vinařů odbornou přednášku „Vino a sexualita“. Nemusím připomínat, že byla hojně navštívená. Také autobus našich občanů na jeho pozvání odjel do sídla markrabství v Čeladné na Frýdecko-Místecku na jejich ples. V letošním roce mu předal vyznamenání prezident ČR Miloš Zeman. Všichni jsme byli zaskočení tím, jak se na něm podepsala nemoc.

Jan Kostrhun se narodil 3. 7. 1942 a zemřel 2. 5. 2022. Byl český spisovatel, scénárista a politik. Je autorem či spoluautorem 25 knih, 5 televizních inscenací, 5 celovečerních filmů a 5 rozhlasových her. Když jsme začali vydávat přílohu k BL Sami sobě požádali jsme jej o spolupráci a nebylo jediných Bořetických listů bez jeho příspěvku. Když se slavnostně otevírala nová knihovna, byl spolu s Tomečkem, Borkovcem a Michnou slavnosti přítomen.

Václav Petrásek

Moře

Oldřich Damborský

Moře vlnících se pšeničných klasů
uprostřed zelený ostrov starého dubu
žhavé slunce na modré oblohy topasu
ústa mušlí citu plná vylomených zubů.

Skaliska Pálavy rozdírají vlny oblohy
přístavy kvelbených vinných sklepů
přijímají námořníky, kteří ztratili důvody
plavat v horku ve smaragdu vinohradu.

V každém přístavu milenka žhavá,
sklenička s vínem, jež je omámí,
chladná jako sníh, horká jako láva
jak je to se šalebnou láskou, jen ona ví...

Na břehu říčky Trkmanky

Oldřich Damborský

Oka malých rybníčků
podél říčky Trkmanky,
skřivani pějící písničku
obloha a Země mají své líbánky.

Říčka zarostlá rákosím,
zábradlí mostu modré,
tam tě o polibek poprosím
vrátíš mi dobro dobrem?

Kalná voda téměř stojí
zelené řasy jako hadí,
naše láska je pod obojí,
když ti spílám i tebe hladím.

Doplnění k revitalizaci Svodnice

V předminulém čísle Bořetických listů napsal kronikář Václav Petrásek krátký článek o úpravě vodního toku Trkmanky a její revitalizaci. Význam slova revitalizace je mnohem širší.

Je známo, že slovo „revitalizace“ znamená česky „znovuoživení“. Jeho význam v tomto případě nelze naplnit jen pouhým meandrováním dotyčného vodního toku. Mohli bychom říci, že se jedná o navrácení přírodního toku do jeho původního stavu, víme však dobře, že to téměř v žádném případě není možné. Z historie, ba i z ojedinelých starých map, víme, že Svodnice (do 19. století nazývaná Kobylským potokem a od počátku 20. století pojmenovaná také jako Trkmanka) tekla původně jinudy, s rozdílem desítek metrů. Od nejstarších dob, někdy do poloviny 15. století protékala zhruba středem dnešního údolí mezi bořetickým návrším a Kraví horou, údolím s rozsáhlými mokřady. Potom, když páni z Kunštátu založili při jejím toku rozsáhlé rybníky (rozsáhlé Kobylské jezero a menší Bořetické jezero a Pavlovický rybník), napájela svou vodou ty vodní nádrže, oddělené navzájem hliněnými hrázemi a dubovými stavidly.

A tehdy došlo k první regulaci našeho potoka. Druhá regulace (s napřímením jeho toku) byla provedena už v první polovině 19. století (dovršena asi k roku 1835). Tenkrát byl ten starý Kobylský potok nazván jednoduše Svodnicí. Ke třetí, částečné regulaci se přistoupilo před výstavbou železniční trati Hodonín–Zaječ (k roku 1897). Tím ovšem úpravy koryta potoka zvaného již Trkmanka, nekončily.

Zažil jsem tu, již dříve zregulovanou Svodnici (jinak jsme ji ani nenazvali) od dob předválečných, válečných i poválečných. Pamatuji, jak jsem jako sedmiletý školák šel s kamarádem, spolužákem Tondou Tichým, lovit ryby. Na staré vrbě za našimi Humny jsme si uřízli dlouhé pevné a pružné pruty a na ně jsme zavěsili dvoumetrové konopné provázky s ocelovými háčky – jiný kamarád (tuším Olin Sadílek) je zakoupil v Pavlovicích. Doma jsem z matčina těsta v míse urval kus o velikosti své pěsti. Na zeleném břehu Svodnice, kdesi v zátočině pod Rasovnou, jsme z doneseného těsta užmoulali pár šulánků a lovíli. Seděli jsme tam dost dlouho. Ulovili jsme však jen asi čtyři nevelké ryby, které jsme nazvali bělicemi. Tato vzpomínka dokládá, že ještě před 80 lety byla Svodnice i na svém dolním toku dost čistá natolik, že v ní žily ryby.

A také natolik, že se v ní dalo koupat. Oblíbené místo bylo u „stavu“, který se nacházel asi 500 metrů od mostu směrem ke Kobylí. Kdysi, ještě v 1. polovině 19. století, tam odbočoval mlýnský náhon, jehož vodou byl tenkrát poháněn bořetický vodní mlýn (stával v místě dnešního hotelu Mlýn.) Ještě kousek dál stála dřevěná bašta (někdejší stanovité baštýře, porybného), ale ta byla snad od druhé poloviny 19. století využita k instalaci výkonného čerpadla vody za Svodnice do bořetického panského dvora. Čerpadlo bylo poháněno velkou větrnou rúžicí na vysokém ocelovém stožáru, zdaleka viditelném, ze silnice od Kobylí či z vlaku od Hodonína. Celé té konstrukci jsme říkali *větrák* nebo také jen *motor*. Koupání v těch končinách bylo pro školáky celkem vyhovující. Voda tam nám dosahovala až po bradu, takže se tam na pár metrech dálky dalo i plavat

Poněkud jsem však odbočil od daného tématu. Regulace vodních toků se prováděla v 19. a 20. století, tedy v dobách ještě před globální klimatickou změnou, jako osvědčený prostředek proti častým

povodním či nadměrným deštovým srážkám, podobně jako masivně propagované meiorace půdy, při nichž zanikaly i ekologicky cenné mokřady. Všechna ta opatření přispívala k tomu, aby z příslušné krajiny odtékala voda rychleji a důkladněji. Za daného stavu, při postupném oteplování celé země, jehož neblahým důsledkem je abnormální sucho, je to zvláště patrné právě na rozsáhlých územích jihomoravského regionu.

S pojmem revitalizace vodních toků jsem se důkladněji seznámil v roce 1986, kdy jsem byl v bibliografickém oddělení SVK v Ostravě pověřen vypracováním rešerše z domácího i zahraničního tisku. Bylo zajímavé, že v českých a slovenských odborných časopisech toto téma ještě nenašlo odezvu. Tím více se o něm rozepisovala německá, francouzská a anglická periodika. Všude se zdůrazňovalo, jak je u inkriminovaných vodotečí třeba:

- 1) obnovit jejich přirozené (původní) meandrování, zátočiny;
- 2) břehy vodního koryta na náběžných stranách oblouků obránit proti vymílání lomovými kameny nebo dubovými rošty;
- 3) na dolním toku obnovit původní boční ramena;
- 4) břehy takto upravených toků ozelenit (oset trávou, osadit drobnými křovinami, s odstupem od vodního koryta případně olemovat řadou vybraných listnatých stromů);
- 5) zamezit vtékání odpadních a splaškových vod na dolním, středním i horním toku;
- 6) do potoka s čistou vodou nasadit vybrané druhy ryb, případně raků nebo škeblí, a tím by revitalizace mohla být dovršena.

Z uvedených požadavků vyplývá, že skutečná revitalizace, byť jenom dolního toku Svodnice, například od Kobylí po její ústí do Dyje, bude dost nákladnou záležitostí, k její realizaci by však mohlo přispět jednak příslušné ministerstvo, jednak státní podnik Povodí Moravy atd.

Antonín Grúza

Potok na Příhoně v roce 1764 – příklad původního meandrování vodního toku a lemování zelení stromů Potok se tehdy vléval do vysychajícího zbytku Bořetického jezera. Reprofoto výřezu mapy I. vojenského mapování.

Jen rekrútům svým obce odpouštějí

Listoval jsem v Památné knize obce Kobylské a našel jsem tam na straně 204 zápis tehdejší kronikářky Augusty Šebestové o události, která se váže na naši obec:

„Rekrúti mají pořad ještě v obcích „velkej folk“. Odpustí se jim ledacos nepěkného, ba i zlého a surového, nebýti zákona a soudce, odpustil by jim domácí soudce lynch, totiž hlas lidu i nejtěžší zločiny. Jsou to mazlíčkové a trošku postrach obce. Blíží-li se čas odvodu, hulákají po vesnici, v noci se toulají, perou a baví se, jak mohou. Třeba vystaví branku na dolním konci a zanesou na vrchní konec a přistaví ku dveřím „bárkomu“, druhému přistaví trám, třetímu vytáhnou „hnojňák“, vůz k vožení hnoje na kalenicu, uvelebí jej a podepřou, jak se dá. Mají nesmírně mnoho kuráže, nejsou-li opilí, aspoň se jim býti vychloubají, zkrátka „legrúti“. Nemají-li ztratit respekt „staré

vojny“, děvčat a žen i babiček musí pít, zpívati, nikomu se nedati, kouřiti a hrdinu ze sebe stavěti. Hrdinství toto někdy skončí i před soudem. Při odvodu 2. dubna 1891 odvezli jednoho bořetického rekruta polomrtvého a druhého mrtvého domů. Tak jim vyplatili chasníci Kobylští, aspoň se to na ně svázlo. Byli to synkové z prvních domků Kobylských i vzali otcové jejich právní zástupce, aby je před soudem vysekali. Odpykali zločin vazbou a útrat nebylo málo. Na cti jim to však neuškodí, „no dyť sú to legrúti“. Když od soudu té rvačky Kobylští se domů vraceli, čekalo na ně v Bořeticích množství mužáků, svobodných, ba i žen a dětí, chtějce Kobyláky lynchovat, ale tito tušící bouři, ujeli cestou jinou. Jen svým rekrútům obce odpouštějí.“

Václav Petrásek

Památník českých starostů na Moravě

Před již mnoha lety přišel za mnou na obecní úřad pan Malinka, dnes již zemřelý, a přinesl knihu, kterou našel v domě po původním majiteli domu, panu Provazníkovi, která se jmenovala Památník českých starostů na Moravě. Kniha mě hned zaujala, a proto jsem se snažil najít fotografii našeho tehdejšího starosty Josefa Petráska. Byl jsem překvapen, neboť byla stejná, kterou jsem získal od jeho potomků a použil ji v seznamu starostů do knihy o obci „Bořetice v proměnách času“. Zaujala mne i předmluva, z které cituji:

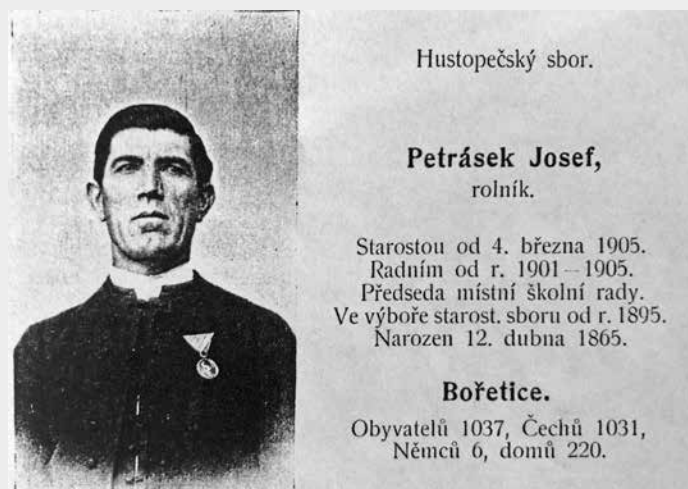
„I knihy mají své osudy. Vzniknou, trvají a zanikají. Jedny jsou známé a proslavené, druhé zapadnou tiše a bez hluku. Kéž by náš památník došel šťastně k cíli. Nežádáme od něho nic více, než by prospěl starostenské organizaci a české samosprávě.“

Počátkem roku 1908 vyzval německý spolek O.U. Invalidendank ve Vídni české starosty na Moravě, aby zaslali podobenku pro almanach starostů. Proti tomu podniku se ozvala veřejnost a starostové, jako proti podniku německému a výdělečnému. Ústředí starostenských sborů se obrátilo k popudu, vyšlému přímo z řad starostů, na všechny sbory a žádalo, aby zrazovaly starosty od německého almanachu. Nuž O.U. Invalidendank byl neodbytný a neúnavný. Proto navrhovalo se z některých sborů, aby ústředí postavilo proti německému almanachu levný český památník. Výbor se dal přesvědčit. Usnesl se v druhé polovici roku 1908 vydati český památník, sejde-li se nejméně 500 podobenek. Cenu jednoho výtisku stanovil na šest, resp. na 10 korun. Hned na prvou výzvu sešlo se v několika měsících dostatečné množství podobenek. Neboť, kdo chtěl dáti podobenky do německého almanachu, zaslal je raději ústředí než do Vídně. Ušetřil při tom mnoho, neboť náš památník stojí pouze šest, resp. 10 korun, kdežto německý celkem 30 korun. Výsledek této akce uspokojil. V německém almanachu je českých starostů z Moravy po-

měrně málo. V únoru bylo podobenek 700. Výbor zadal proto pořízení štočků c.a.k.dvor. umělec. ústavu Rafael v Brně a tisk knihtiskárně Antonína Odehnala v Brně, a vše zařídil, aby český památník v ničem nezůstal za německým almanachem.

Úlohu svou již splnil. Zmenšil počet podobenek našich starostů v německém almanachu a ochránil mnohé starosty před velkým výdajem. Klademe v něj však jiné naděje. Je možno, že vzdor nízké ceně přinese ústředí zisk, a především posílí starostenskou organizaci. Starostové se dojísta navzájem ještě lépe poznají, přílnou k sobě a zvýší dokonce činnost ve sborech k dobru obcí a celé české samosprávy“.

Václav Petrásek

ŠKOLA VOLÁ!

Hurá na prázdniny!

Březen je měsícem knih, a proto jsme si ve školní družině zahráli na autory a ilustrátory. Cílem bylo vytvoření vlastní knížky s krátkým příběhem i s odpovídajícím obrázkem. Před Velikonocemi jsme pekli velikonočního beránka, který se nám tak povedl, že jsme vyjídali i malé drobečky.

Před svatojakubskou nocí se pořádal čarodějnický rej na školním hřišti, na kterém jsme plnili úkoly jako správní čarodějové. Háze-li jsme „žáby do hrnce“, létali jsme na koštěti, snažili jsme se na dráze udržet čarodějnický klobouk na hlavě a trénovali jsme i vzlet a přistání na koštěti. Všichni, kteří zvládli čarodějnické úkoly, obdrželi průkaz čarodějnické obratnosti.

V Šikovných ručičkách předvedla paní učitelka pokusy z kuchyňských surovin, které jsme vylepšili potravinářským barvivem.

Povedený byl týden plný indiánských aktivit, kdy jsme vyráběli indiánský totem, indiánské čelenky, stojící Indiáni i indiánské típy s medvědí kožešinou.

Ještě nás čeká zmrzlinový den s ochutnávkou zmrzliny, a také promítání vybrané pohádky. Už teď se těšíme na hezké slunečné prázdninové dny.

Všem přeje krásné letní dny plné hezkých zážitků.

Radka Šebestová, vedoucí školní družiny

Indiánský týden v naší družině, foto Archiv školy

Indiáni – radost pohledět, foto Archiv školy

1. třída

DANIEL
EMA
Eliška

Tonda

Filip
Ešpán

Lára.

Lofie.

Milan

MÁŠA

POLINA

ZLITA

MÍŠA

MLKY

ADELA

ZUZANA

Těšíme se na
smělinu, bazén
dovolenou,
na moře

1. třída vyrazila na rozhlednu, foto Archiv školy

2. třída

Cyklovýlet 2. ročník ZŠ Bořetice

Tom
 Veronka
 Šárka
 Matyáš
 SAŠA
 Marek, Jarda
 Teodor
 Karel
 Vášek
 Mox
 Eliška
 Tobiasš

*Na Den dětí jsme si udělali radost neobvyklým
 cyklovýletem. Společně s kamarády ze 2. ročníku
 jsme si vyjeli do Velkých Pavlovic se
 zastávkou na rozhledně Slunečná.
 Někdy jsme jeli na kole, šlapali
 pěšky do kopce a tu nejodradnější
 vyspěhali všichni nahoru na rozhlednu.
 Výlet byl super!*

NEJLEPŠÍ SBĚRAČI STARÉHO PAPÍRU V ZŠ a MŠ BOŘETICE VE ŠKOLNÍM ROCE 2021/2022

Žáci ze základní školy nasbírali 14 293 kg.

1. třída

1. Mikuláš Langer 1 810 kg
2. Sára Poláková 1 665 kg
3. Štěpán Odstrčil 411 kg

2. třída

1. Jaroslav Benda 579 kg
2. Matyáš Mazůrek 400 kg
3. Marek Buchta 379 kg

3. třída

1. Jan Maceček 769 kg
2. Agáta Surmanová 300 kg
3. Tomáš Klobouk 221 kg

4. třída

1. Berenika Valová 2 042 kg
2. Nikola Secká 313 kg
3. Matěj Kocourek 278 kg

5. třída

1. Anna Šebestová 682 kg
2. Veronika Lejsková 460 kg
3. Štěpán Šebesta 152 kg

Děti z mateřské školy nasbíraly 3 392 kg.

1. Adam Kaláb 531 kg
2. Tomáš Režný 530 kg
3. Viktor Kaňka 290 kg

D Ě K U J E M E ! ! ! ! !

3. třída

TŘEČÁCI SE TAK ZAJÍMAJÍ
O ŽIVOČICHY, ŽE O NICH
VYTVOŘILI NESKUTEČNÉ
MNOŽSTVÍ REFERÁTŮ
TADY JE MALÁ UKÁZKA.

PAPUCHALK SEVERNÍ
Je malý vodní pták. Dělá velkému
střevnímu bobru. Má bílé křídla a malý
papoušek. Dorůstá délky až 30 cm, hmotnost
je černá a bílá a zobák oranžovo-černý. Má
žluté nohy a červené a černé koberce. Za
robu se má potopit až 70 m. Je plaváči podobá
křídla. Žije se malými rybkami a hmyzem. V období
mláďat až 30 rybek. Například křídla má bílou a má
je 1 mje. Má se jako například patří rohy, kůže,
bílá, dolů.

MÝVAL SEVERNÍ
Řeká se má bílé medvědek mýval.
Je to mýval, má 40-70 cm
a váží 3-9 kg. Běží je podobný husa, jedou
vlně. Posadí se podle výparní obličejové masky
v podobného času. Běží má váží asi 200
se váží až 70 kg. Žije se les, ale se se mění,
ale se má mává obří se kominat. Žijí vlně se
v Severní Americe, Japonsku, Evropě. Má se ho
překrášle se celé České republiky, starobíží se
přes Moravu.

Veverka obecná
Veverku najdeme v lesích, parcích.
Popis: veverka má dlouhý huňatý ocas, má
jemnou srst. Živí se oříšky a žaludy a z
šišek semínky. Veverka je býložravec. Veverka
má zrzavou, černou a někdy hnědou srst. Veverka
je velký hlodavec z čeledi veverkovitých.

MEDVĚD LEDNÍ
velikost: v kohoutku až 1,6 m
délka: 2,5 metru
váha: samec může vážit 300-800 kg (výjimečně i více) a samice váží okolo 150-300 kg
stáří: zřídka víc než 25 let
výskyt: po celé arktidě (severním pólu)
zajímavost: Údajně největší známý exemplář dosáhl váhy
1 002 kg, a vzpřímený mohl být vysoký kolem 3,5 metru.

Křáček Dzungarský
Křáček je charakteristický svojí zářivými
barvami po dvou křídlech, které má se naplnit od
Náměch až po pas.
Živí se dřevem, všemi druhy ořechů, semeny
a hmyzem.
Nachází se v číně, Rusku a jeho rozšířením proslavil
jeou suché nebo křovinaté oblasti.
Délka těla je 6,5 cm.
Tělo je žluté se hnědou výšivkou s velkou kulatou
hlavou a oči má jako kralupy.

4. třída

Vytvořili jsme sérii obrázků s názvem **Naše obec 800 let – historie, kultura, sport...**
Žáci 4. třídy měli za úkol ztvárnit významné symboly obce.

Beránková Valová

Hempl Ondřej

Bloza Mikuš

Hemplová Tereza

4. třída

Horák Jakub

Sečka Nikola

Silar Martin

Kocourek Matěj

Matlová Nella

5. třída

NAŠE BOŘETICE

Bořetice, to je naše krásná ves,
i když je rozkopaná dnes.
Dělá se zde čistíčka,
doma bude čistá vodička.

Na hodech si zpíváme,
víno taky děláme,
Máme nejkrásnější kraje
z celého Jihomoravského kraje.

Pěstuje se zde obilí,
Vedle Bořetic je obec Kobylí.
Jsou tu i ty Němčičky,
o trošku dál Starovičky.

Turisté sem jezdí rádi,
nejen na výlet,
lokálka už houká v dáli,
jezdí tam a zpět.

Máme tady Kraví horu,
taky hodně domečků,
dále ještě travní plochu,
spoustu stařečků.

Na lavičce pod rozhlednou česb sedávám,
ROZHLIŽÍM SE PO OKOLÍ,
v trávě lehávám.

Let budou mít Bořetice zanedlouho osm set,
pořád je to velká krása na pohled.
Sice jsou ty Bořetice občas trochu prašné,
přece si jich v našich srdcích všichni sláskou važm.

Kačka Štěpa

Barča

Anna

ALEX

Miky

Janda

Mateřská škola oslavila na akademii Bořitu

Tolerance, ohleduplnost a solidarita, to se už dnes moc nenosí. Ale my to známe.

Po covidovém období neustálých nemocí a absencí dětí jsme si mysleli, že začne běžný provoz tak, jak má být. Ale chyba. Nemoci se přesouvaly sem a tam, nebyly nemocné jenom děti, ale i paní učitelky. Ty, co zůstaly, musely přebírat služby podle potřeby, aby byl provoz školky zachován bez omezení.

Vše se odehrávalo plynule, příjemně, bez stresů. Přesně podle J. A. Komenského: budiž násilí vzdáleno věcem.

Co se tedy vůbec stihlo?

Výlet do Strážnice, oslava Dne dětí na hotelu Kraví hora, plavecký výcvik v Hustopečích, focení, výlet do ZOO Hodonín, pasování školáků, vyhodnocení sběru papíru, výlety vlakem, vycházky do okolí a rozloučení se školním rokem (výletem k bazénu). Mimo to, probíhal nácvik na závěrečnou akademii k 800. výročí založení Bořetic – podle našich dětí – Bořitou.

BYL JEDNOU JEDEN PÁN, CO BOŘITA SE JMENOVAL,
CHODIL SVĚTEM SEM A TAM, KDE TEĎ HLAVU SLOŽIT MÁM?
PAK UVIDĚL ÚDOLÍ, KDE POSTAVIT LZE COKOLI.
VŠECHNY K SOBĚ PŘIVOLAL A PŘEČTĚTE SI, JAK TO BYLO DÁL.
VŠICHNI SPOLEČNĚ POSTAVILI KRÁSNOU VESNICI...
KDOPAK SE MNOU CHCE K BOŘETICKÉ CHALOUPCE.
POVEDE NÁS PĚŠINA, CO U LESA ZAČINÁ.
UŽ STOJÍME NA PALOUKU, PODÍVEJTE NA CHALOUPKU.
ZAŤUKÁME NA DVEŘE, BOŘITA NÁM OTEVŘE.
ZAVEDE NÁS NA VINICI, MÁME JI HNED PŘED VESNÍCÍ.
PROJDEME SE K ROZHLEDNĚ, TAM SE KAŽDÝ ROZHLEDNE.
VRÁTÍME SE PO LOUCE K BOŘETICKÉ CHALOUPCE.
DOBŘE SE NÁM TADY ŽIJE, KDE HNED KAŽDÝ VESELÝ JE.
A TEĎ PUSU NA ČELO, AŽ JE NÁM TU VESELO...

**Veselé, krásné, pohodové dny nejen o prázdninách přeji
paní učitelky z MŠ Bořetic**

Jak jsem našel první věž našeho kostela

V jednom z posledních čísel Bořetických listů vyšel velmi odborný článek o věži našeho kostela z pera rodáka a dopisovatele Antonína Grůze, ve kterém se rozepsal o současné věži. Vzpomněl jsem si na můj průzkum prostoru bočního vchodu do kostela v roce 1993. V tom roce jsem se pustil do opravy popraskaného chodníku na východní straně kostela. Ještě za minulého režimu byl zrušen starý hřbitov a zemina byla odvážena nákladními auty i přes stávající chodník. Ze hřbitova se odváželo asi 40–60 cm zeminy. Chtěl jsem tento chodník od věže až po kříž po pravé straně vchodu do bočního vstupu do kostela odbagrovat a chodník udělat znovu. Dohodl jsem se s radou obce a panem farářem a dostal jsem souhlas. Když se stroj Bělorus obecního úřadu zakouzl do zeminy v prostoru před bočním vchodem, začal odkrývat z levé i pravé strany vchodu směs malty a cihel. Zastavil jsem bagr a začal jsem ručně odstraňovat suť, až jsem narazil na neporušenou zeď o šířce asi 60 cm, která začínala u zdi kostela po obou stranách bočního vchodu a končila asi 1 m před branou na hřbitov. Bělorus začal postupně odkrývat vrstvu po vrstvě a odkryl ve směru k věži několik kostrových hrobů. Znovu se začalo pracovat ručně a pozval jsem si na pomoc archeoložku z Břeclavi paní doktorku Klanicovou, se kterou jsem již delší dobu spolupracoval, na pomoc. Ta provedla odborné odkrytí hrobů (o tom později). Přitom jsme pokračovali s odkrýváním zdí základů až na základ kostela, kde jsme zjistili, že odkrytý základ navazuje na základ kostela v pravém úhlu a není spojen se základem kostela. Pak jsme narazili na tři „kúlové jamky“. U levého základu byly dvě. První asi 60 cm ode zdi kostela. V té byly zbytky zetlelého dřeva. Jáma dosahovala až 10 cm pod námi odkrytý základ a měla rozměry asi 50 × 50 cm a usoudili jsme, že tam byl zakopán trám asi podobných rozměrů a že to byl asi velký dřevěný kříž. Obdobné výsledky byly u těch dalších dvou kúlových jamek, které byly asi 20 cm od konce základu u dnešní brány na hřbitov. Čtvrtou kúlovou jámu jsme našli, protože je asi pod velkým křížem vedle bočního vchodu. Náзор o tom, že se jedná o velký dřevěný kříž tím padl. Vzpomněl jsem si na údaje z knih, kde jsem našel, že kostely byly zděné, ale věže ze dřeva. To odpovídalo tomu rozmístění kúlových jam. S paní doktorkou Klanicovou jsme se shodli na tom, že základy sloužily pro zděný vstup do kostela od obce, kterému se říká „žebráčka“ nad kterou byla dřevěná věž. Dřevěné kúly stály asi v rozích věže a v jamách byly umístěny tak, že se vnitřní strany dotýkaly základu.

Archeologický průzkum v roce 1993,
foto Archiv kronikáře.

Po skončení prací a vydláždění nového chodníku jsem kúlové jamky vyznačil v nové zádlazbě. V celé východní straně kostela otočené k obci jsem odstranil jíl navezený ve 30. letech 19. století ve snaze zabránit zřícení kostela, až po základovou spáru, přes kterou se dostávala vlhkost do zdí kostela. Paní Klanicová se zajímala o orientaci kostela, která je od jihu na sever, a nalezené základy byly západ – východ. To podle Klanicové nasvědčovalo tomu, že tyto základy mohly být nějakou starší stavbou, neboť orientace nejstarších staveb bývala východ – západ. Bylo svoláno několik jednání s odborníky, kteří doporučili sledovat západní stranu kostela, zda tam starší stavba nepokračuje, ale výsledek jednání byl, že se jedná o krytý vstup do kostela od obce s dřevěnou věží. V některých starších písemných materiálech píše F. J. Schwoj a G. Wolný o tom, jak byl kostel úplně zničen v roce 1605 a že snad byl zničen ohněm i zvon. Některé materiály uvádí, že se podařilo zvon před nájezdníky zachránit a že ještě dnes je někde ukryt.

Průzkum hrobových jam provedla Klanicová. V minulosti se zřejmě pohřbívalo i po levé straně vstupu do kostela, kde jsme našli 4 hroby ve směru k současné věži. Nejzajímavější byl první hrob, kde paní Klanicová prozkoumala pohřbeného uloženého do dřevěné rakve, na pravém boku s dlaněmi podle hlavy, lebka chyběla a celá kostra byla poničena. Hrobová jáma procházela i navezeným jílem, což nasvědčovalo pozdějšímu pohřbu i u ostatních hrobů.

Václav Petrásek, kronikář

Stařečci si povídají Oldřich Damborský

Tetelí se vzduch nad asfaltovou silnicí od Pavlovic k naší vesnici, je léto, v zátočině kříž s Kristem a nad ním maketa kohouta. Kdysi v zimě bylo tolik sněhu, že byl zasypan až po hřebínek ve velké vánici, teď však skřívan v modrojasu vesele k radosti ponouká a vyzývá všechnu tu boží letní krásu.

Žluté moře obilí se ve vánku vlní, zahořely ohníčky vlčích máků a starí vinaři posedávají před sklepy, moudrostí a vtípů milostiplní. Jedno křídlo mládí poraněné a s druhým, křišťálovou zkušeností, vylétli až k nebeským mrakům.

Už vědí, co to dá práce v horku kopat vinohrad, sotva se smaragdový lístek v bezvětří pohne, už vědí, kolik významů se skrývá za slůvkem Mám tě rád a že bohatí a chudí neměli za dávných časů šance rovné.

A přece si jeden děda z chudé rodiny, namluvil děvčicu z bohaté rodiny v dědině, uměl se smát a vesele povídat jako kukačkové hodiny. Ona nechtěla jiného, jen toho, kdo si krásně vykračuje a píská, to jedině...

Ej, povídají si stařečci o cérečkách, které doprovázeli k ránu z hodů, za klobučkem bažantí pérečka a zpívali písničky, když šli od ní, plné lásky, a přitom mysleli na svobodu.

Zrají první hrozny, řečené čabaně, nalévají se sladkým morkem, stařecké mozolnaté ruce je vzaly do dlaně a pohladily je jiskřícím okem. Zrají první hrozny a bude z nich první burčáček, stařečci říkají, že život s vínem je krásný a ne zase tak hrozný, je lehký a přitom pevný jako klobouk slamáček...

(ne)Zapomenutý legionářský „bráška z Bořetic

Spolek vojenské historie Valtice vydal již druhou knihu Františka Trávníčka o našich legionářích pod názvem (ne)Zapomenutí legionářští bráškové. První vyšla již v roce 2018 a mapuje legionáře z Kloboucka a druhá letos z Velkopavlovicka. Z té první, která vyšla ke stému výročí ČSR, přetiskujeme se svolením autora stránku o našem legionáři, který se narodil v Brumovicích a svůj život dožil v Bořeticích. Stránky a legionáře řadil autor podle místa narození, proto je Jindřich Halm v knize o Kloboucku. Někteří dříve narození si Jindřicha Halma pamatují jako staršího bělovlasého pána, který žil se svou sestrou paní učitelkou Halmovou na „halmovém“ v dnešní ulici Školní na křižovatce pod kostelem. Pan Trávníček o něm napsal:

Halm Jindřich Igor

Legionář ruský, ČESKÁ DRUŽINA, štáb 1. Střelecké brigády, praporčík, osobní číslo 19 403

Narozen na č.p. 140 v Brumovicích dne 1. srpna 1883 Jindřichu Halmovi, národnímu učiteli na místní škole, a Antonii, manželské dceři Jindřicha Hrdličky, hostinského v Tvrdonicích. Otec narozeného Jindřicha pocházel z učitelské rodiny, Jindřichův děd František byl učitelem v Uherčicích. Absolvoval 4 třídy gymnasia obchodní akademie v Brně v roce 1901. Svobodný, odveden do armády v roce 1904. Sloužil v rakousko-uherské armádě u Pěšího pluku č. 58 v hodnosti kadet. Povoláním byl obchodník, od roku 1901 až do roku 1914. Nejdříve u firmy Ernestine Kulka, sklad železa a kovů, továrna na stroje a kotlárna v Přerově jako česko-německý korespondent, později jako účetní až do prosince 1903. Poté nastoupil do firmy na kopy Franz de Paul Schokenfuxv Rossleiten (Horní Rakousy) jako česko-německo-ruský korespondent, později jako účetní a disponent, a to až do konce roku 1907. Výjimku v tomto období byla jeho jednorozční prezenční služba jako jednorozční dobrovolník. Po návratu z vojenské služby pracoval nadále v Horních Rakousích a poté přešel k firmě Compagnie franco-ruse des Cimenta Portland, která jej od prosince 1907 vyslala do cementárny v Gelendžiku u Novorossijska, Černomořská gubernie. Po dobu jednoho roku zde pracoval jako účetní, později jako vrchní účetní a vedoucí kanceláře, a to až do 31. května roku 1914. V době vyhlášení Velké války pobýval v Rusku, Gelendžik, Černomořská gubernie, a to jako samostatný obchodník – majitel dřevařského obchodu v Archipoosipovce u Tupse, částečně ještě během svého působení v předchozím zaměstnání, do 4. září 1914 jako samostatný obchodník. Jindřich Halm byl jedním ze zakládajících příslušníků České Družiny v Rusku, v Kyjevě. Přijat byl 4. září 1914, zapsán k 1. rotě České Družiny jako střelec, prostý voják, přestože absolvoval výcvik jako jednorozční dobrovolník ještě v rakouské armádě. 9. října byl odeslán do frontového pásma, a to v rámci III. armády. V prosinci 1915 byla Česká Družina přejmenována na Česko-Slovenský střelecký pluk. Jindřich Halm byl převeden do 5. roty 1. střeleckého pluku, později převeden do 2. pluku a štábu 1. střelecké brigády, a to až do 26. listopadu 1917. Od 6. května 1916 u 2. československého pluku jako správce kanceláře pluku. K 8. 12. 1916 byl na vlastní žádost převeden k řadové službě a přejmenován na řadového vojína. Stejný den byl jako kadet rakousko-uherské armády přejmenován na praporčíka a zároveň přidě-

len ke štábu brigády jako pomocník brigádního pobočníka pro správu hospodářských částí štábu. Dne 6. prosince 1916 přijal pravoslavi a s ním jméno Igor. Dne 24. března 1917 byl označen pobočníkem hospodářské části brigády a zároveň vymazán ze seznamu 2. pluku. Koncem roku 1917, 28. listopadu 1917, obdržel sedmítýdenní dovolenou, kterou odjel prožít na Kavkaz do Archipoosipovce u Gelenžiku, kde před válkou měl svůj obchod s dřevem, jehož se vzdal a narukoval do České Družiny. Situace na frontě během jeho dovolené se rapidně změnila následkem bojů mezi bolševiky a místními vládami na Kavkaze. Byl odříznut od možnosti navrátit se zpět do evakuovaného československého zahraničního vojska, které z Ukrajiny mířilo přes Bachmač do hloubi Ruska za účelem evakuace do Francie. V důsledku odříznutí na Kavkaze probíhajícími boji se taktéž domníval, že jako ruský důstojník tyto boje považoval za ukončení své vojenské činnosti v rámci zaniklé ruské armády. V lednu 1920 byl jako československý občan repatriován do Československé republiky, a to z Novorossijska přes Bulharsko. Po svém návratu byl 17. května 1920 demobilizován. V roce 1920, 1. září, vstoupil do služeb nového státu, konkrétně do služeb ministerstva zahraničních věcí. Byl přidělen k vyslanectví Československé republiky v Bukurešti v Rumunsku jako účetní. Dne 1. ledna 1933 byl povýšen na kapitána, určená vojenská jednotka Hraničářský prapor č. 3. K 31. prosinci 1933 byl propuštěn z branné moci po splnění branné povinnosti. Jako úředník oddělení 1/4 MZ ukončil v březnu 1941 likvidaci inventáře bývalých zastupitelských úřadů ČSR a dnem 31. března 1941 byl přeložen prostřednictvím Ministerstva obchodu do výslužby. Po zbytek německé okupace nebyl v soukromé ani jiné službě. Po osvobození nabídl své služby znovu Ministerstvu zahraničních věcí, které jej však vzhledem k věku odmítlo znovu zaměstnat. Další osudy nejsou známy. Tolik František Trávníček.

Vážení dříve narození občané, jako kronikář mám velkou prosbu. Kdo z vás znáte další osudy Jindřicha Halma až do jeho smrti v Bořeticích, prosím o informaci o posledních letech jeho života.

Václav Petrásek, kronikář

Zdrobněliny Oldřich Damborský

Obzor plný žluté řepky,
na kopci bílý kostelíček,
každý vztah je pevný i křehký
i bez milostných hříček.
Smaragdový vinnorádek
se v horkém vánku chvěje,
pod marhulou je krásný spánek
záda nepočítají krůpěje.
Máš hebká ústa od malin,
na kotnících provázky z kůže,
i na kamenech z rozvalin
může vykvést lásky bílá růže...

Byla jsem JZDačka, druhý díl

Jak jsme dělali „kulturu“

V jednom z posledních čísel jsem popisovala vše o práci v JZD. Dnes vám budu vyprávět o tom, jak jsme žili kulturně. Jezdili jsme do divadel, na výlety, na zájezdy u nás doma i v zahraničí. Vše to pořádalo družstvo. Nikdo nás do ničeho nenutil. Na poutě u nás i do Žarošic jsme chodily všechny. Naše heslo bylo „když se chce, všechno jde“. Nadělaly jsme se hodně, ale protože jsme byly „parta“, tak to šlo. Při práci, hlavně ve vinohradech, jsme si často zpívaly. Ani výdělků nebyly tak špatné. Jak kdo se snažil, bylo vidět při doplatcích, kde se doplácelo vše k výdělkům. Některé rodiny, kde jich pracovalo několik, dostávaly hodně peněz.

Harmonikářky a dechová hudba

V 70. letech strýček Hanák z Brumovic založil v Bořeticích dětskou dechovku a přitom učil 8 dětí hrát na harmoniku. Nacvičovalo se v kulturním domě. Hledal nějaké zpěvačky k těm harmonikářkám, a proto oslovil Terezku Pazderkovou, a tak jsme se dali dohromady. Bylo nám již přes 30, ale nikdy jsme nelitovaly. Strýček jako kapelník, kluci v kravatách jako kapela a já a Terka jako zpěvačky. Jezdili jsme po domovech pro seniory a všude, kde nás strýček Hanák potřeboval. Na každé vystoupení jsme se všichni těšili. Byli jsme na to velmi pyšní. Na tuto krásnou dobu, kdy jsme reprezentovali Bořetice, se jaksí zapomnělo, a tak bych byla moc ráda, aby se to dovedlo více lidí.

Bořečan

Nevím přesně, kdy byl založen. Myslím si, že by to už málokdo věděl, neboť již většina z členů není mezi námi. Řeknu vám složení souboru, jak si jej pamatují: muzikanti: Fr. Podešť – harmonika, Břeťa Jakubec – bubeník. Členové souboru: Bohuš Kuchyňka, Tonda Dufek, Karel Gála, Květoš Biza, Franta Kadlec a Cyril Varadínek jako uvaděč. Členky souboru: Anna Hlavňovská, Františka a Dana

Surmanovy, Milada Dufková, Terka Pazderková, Marie Kadlecová, Vlasta Bízová, Jarka Šnajdrová, Jiřka Petrásková, Lida Ručná, Anna Straková, Bohunka Komárková a Maruška Kuchyňková. Jestli jsem na někoho zapomněla – promiňte. Tehdy nás bylo 8 chlapů a 13 děvčat. Někteří pracovali jenom chvíli. Slova různých písniček skládala Marie Kadlecová. Byla to pro nás krásná doba, na to se nedá zapomenout. Měli jsme pravidelné zkoušky v kulturním domě nad poštou. Rád mezi nás chodil skladatel a muzikant z Vrbsice Antonín Michna. Pořádali jsme estrády s kuplety, které byly zpívané i hrané. Zpívalo se při narození dítěte, při svatbách, na pohřbech a na schůzích Jednoty i JZD a při všech akcích obce. Vždycky bylo obsazeno každé místo v sále a vždy s velkým úspěchem tak, že jsme všechno opakovali dvakrát. Vůbec si nedovedu představit a to nepřeháním, zda by někdo něco takového v dnešní době u nás dělal. Když přestal Bořečan pracovat, zůstaly jsme dvě s Terkou Pazderkovou a zpívaly jsme ve Sboru pro občanské záležitosti. V Bořečanu jsme byli vdané a ženatí. Práce, doma pole, vinohrady a rodiny, ale vždy jsme si udělali čas na zkoušky a vystoupení. Ted v době počítačů, mobilů a nevím, jak se tomu všemu říká, mladí nemají čas na nic. Ale ještě jeden zážitek mám, na který ráda vzpomínám. Byla jsem vždy moc pyšná na naši partu a vždy jsem se chlubila i fotkami. Na jedné fotce mě chlapi nemohli poznat. Bylo to po vystoupení po výroční schůzi JZD ve Velkých Bílovicích, kde jsem hrála ožralýho chlapa a Jiřka Petrásková mou ženu. Po vystoupení při pivu a frťanech jsem se vsadila nad fotografii 9 holých zadků s kalhotkama staženými ke kolenům ve vinohradě a měla se poznat. Dlouho jsem fotografii obracela a nemohla jsem se poznat. Sázkou jsem prohrála. Tato fotka pak dlouho visela na zdi v dílně JZD a snad tam visí ještě dnes. Nebylo vždy všechno růžové. Taky jsme si dovedly „vjet do vlasů“, ale ty hádky byly spíš k zasmání.

Vyprávění paní Anny Hlavňovské zaznamenal Václav Petrásek

Naši družstevníci v Praze, foto Archiv kronikáře

Naši JZDáci v Mariánských lázních, foto Archiv kronikáře

Víno z kyselých hroznů (Nad sbírkou O. Damborského)

Bořetický básník Oldřich Damborský, který vydal na začátku roku svou 33. sbírku, patří k vyznavačům krás jižní Moravy, vinohradů a poctivé práce houževnatých vinařů.

Už název sbírky Víno z kyselých hroznů nám dává vědět, že nás autor zavádí do oblasti vinařství, dlouhých vinohradů a tvrdé práce vinařů. A název je i taková metafora, přirovnání, že i z kyselých hroznů trablů a těžkostí se dá díky silné vůli, nadhledu a klidnou silou rozumu, které tyto trable zmírní, udělat dobré víno života.

Sbírka se skládá ze dvou částí, první se zabývá ve formě klasických básní líbezným krajem pod Pálavou a autorovou domovinou. Už názvy napovídají, že autorovo srdce tíhne celou svou vahou k tomuto kraji. Básně jako Pod Kravíma horama, Vinaři, Léto po svaté Anně, Mikulov, Bořetické jaro II, Na břehu říčky Trkmanky, Vinařský Otčenáš, Noc na Pálavě, jsou čistou krystalickou esencí jeho pocitů a souznění s krajinou a obyvateli.

Nevyhýbá se ani spodním proudům dojmů a obavám z budoucnosti krajiny. V básni Pohled z Pálavy, popisuje neutěšenou krajinu Mušovských jezer, zmar lužních lesů. Je také aktuální a ohlíží se za těžkou uplynulou dobou epidemie koronaviru v básni Vinné sklepy za časů koronaviru, avšak vidí naději v lepší dny, světlo na konci tunelu.

Druhým námětem této části je láska. Láska ve všech podobách, ve všech nuancích a odstínech. První láska, co dovede povznést

i zranit. Ta optimistická je uvedena v básních Počkám, Přípitek, Prý láska, Sonet o jarním toužení. Zklamání, ale přece jenom výhledově věřící v dobré rozřešení je umocňováno v básních Pod letní oblohou, Barvičky, Zimní naslouchání, Zimní večer.

Druhou částí s názvem Zpověď starého vinaře, jsou krátké básně v próze, mapující svět dávných časů, kdy vinaři nosili modré zástěry a nezištně nalévali víno turistům, jen aby si s nimi pěkně popovídali ve sklepě (Stařečci povídají). Samozřejmě doba jde dopředu milovými kroky a vše už je pochopitelně jinak. Proto jsou tu i postřehy na dnešní dobu (Světlohoši všedního dne) a jiné.

Také místopis v básních v próze je poetický (Magický Hradištěk, Mží nad Pouzdřanskou stepí).

Sbírku vydalo nakladatelství Věra Kopecká /Broumov) a poetickými ilustracemi je skvěle ozvláštnila mikulovská malířka Zdenka Měříčková. Knížečka má pevnou vazbu a vznikla jen díky finančním darům Obecního úřadu Bořetice a místních vinařů, autorových přátel. Sbírka je určena autorovým přátelům a příznivcům poezie. Myslím, že je to správný počín, neboť poezie není nikdy dost a někdy je třeba se zastavit a naslouchat tichu a hloubce veršů...

Jan Kux

Jak to tedy bylo?

V jednom z posledních čísel byl přetisknut příspěvek dopisovatele z Olomouce, ve kterém popisuje, že událost se splašenými koňmi u studny Dolnice (uprostřed ulice Dědina, hojně využívaná občany) se nemohla stát, tak jak se popisuje v písemných záznamech. Na to již odpovídal náš dopisovatel Dr. Grůza. Při listování Selským archívem jsem narazil na první část práce profesora Ladislava Hosáka o obci Bořetice, která uceleně pak vyšla ve Vlastivědě Moravské – „Hustopecký okres“ v roce 1924. Tam popisuje, jak to bylo se splašenými koňmi a jejich zastavení našimi občany u studny Dolnice: „Rodina Šumberákova a Suských byly od roboty osvobozeny, když kněžna Marie Antonie z Liechtenštejnu přijížděla ke svěcení kostela, uvázli koně u studánky Dolnice a splášili se. Náhodou dlel u studně Jan Šumberák a Josef Suský s okovy na vodu, koně vodou polili a tak je zkrotili. Vděčná kněžna osvobodila oba rody od roboty“. Hosák píše, že tato událost „je doložena privilegiemi, jež donedávna obě rodiny chovaly“. Aby toto mohl profesor Hosák napsat, musel tato privilegia jistě vidět.

Prosíme potomky z těchto rodů ověřit, zda se náhodou tyto listiny nedochovaly a bylo by je možno v některém z dalších čísel Bořetických listů otisknout.

Václav Petrášek, kronikář

Je naše mládež zkažená?

Kritický postoj příslušníků starší generace k mládeži není charakteristický jen pro naše století. To dokazují texty dochované z dávné minulosti.

- „Naše mládež žije v hojnosti a přepychu. Je nevychovaná, vysmívá se autoritám a nemá úctu před stáří. Naše děti jsou úplní tyraní.“ (Sokrates 469–399 př. Kr.)
- „Ztrácím všechnu naději v budoucnost naší země, až dnešní mládež převezme do rukou moc. Je nevázaná, nesnesitelná, nestálá, jednoduše hrozná.“ (Hésiodotos kolem roku 700 př. Kr.)
- „Náš svět došel ke kritickému bodu. Děti se vysmívají rodičům, jsou nepoddajné a stále touží jen po zábavách. Konec světa nemůže být již daleko.“ (Staroegyptský hieroglyfický nápis 2000 let př. Kr.)
- „Naše mládež je veskrze zkažená. Je zlomyslná, lenivá. Stojí hluboko pod úrovní minulých generací. Nebude schopna nést naši kulturu.“ (Nápis na Babylonských hliněných tabulkách asi před 3000 let před Kr.)

Nezdá se vám, že jste již něco podobného slyšeli o naší dnešní mládeži?

Podle knihy K. Šipra „Hovory o lásce“ vybral Václav Petrášek

Tentokrát bude léto na podzim

Poroučet větru, dešti. S nadsázkou tímto směrem zaměřují svou pozornost naši zákonodárci. Poté, co v zimě 2021/2022 proběhla akce Milostivé léto, se bude tato akce opakovat. Paradoxně ani tentokrát se jim nepodařilo akci umístit do termínu, který by korespondoval s jeho názvem (ale už se přibližují). Nepřekvapivě se jim ovšem znovu podařilo termín umístit před blížící se volby (tentokrát volby do zastupitelstev obcí).

Kdo nezasnamenal původní akci umožňující zbavit se některých exekucí nebo neměl příležitost jí využít, má novou příležitost. Akce proběhne od 1. 9. 2022 do 30. 11. 2022 a znovu se bude vztahovat pouze na exekuce s veřejnoprávním věřitelem. Tentokrát by do okruhu měly spadat také dluhy u finančních úřadů. S výhodnými podmínkami se tak lze osvobodit od dluhů na sociálním pojištění, správních poplatcích, daních, koncesionářských poplatcích, ale také dluhů na elektřině nebo plynu u ČEZu nebo třeba Pražské plynárenské. Základním předpokladem je, že dluh je vymáhán na dlužníkovi nedobrovolně, zjednodušeně řečeno, již je vymáhán v exekuci, ovšem pouze takové, která byla zahájena před 28. říjnem 2021.

Podmínky pro zapojení jsou velmi obdobné jako minule. V průběhu trvání akce se dlužník přihlásí u vymáhající osoby (většinou exekutor), požádá o vyčíslení jistiny vymáhaného dluhu a ve stejném období vyčíslenou částku zaplatí navýšenou o paušální poplatek 1 815 Kč. V takovém případě dojde k odpuštění úroků a ostatních nákladů na vymáhání a exekuce bude zastavena. **Dlužník tedy nebude muset hradit úroky, penále, ani odměnu či výdaje exekutora.**

Znovu jde o zajímavou příležitost, jak se osvobodit od některých exekucí. Zákonodárci reagovali na zjištěné problémy. Akce je tak lépe připravená a vztahuje se na větší okruh exekucí. Ani tentokrát se tím ale není možné zbavit dluhů u soukromých věřitelů. Zopakovat je třeba také přístup s rozumem. Pokud má někdo velké množství dluhů, u kterých nepředpokládá, že by je uhradil i během několika let, je vhodnější jeho situaci řešit v rámci tzv. osobního bankrotu neboli oddlužení, se kterým je vhodné se obrátit na advokáta.

Petr Zemánek

Mgr. Petr Zemánek

ADVOKÁT

„Hájit právo
má smysl.“

Nabízím odborné konzultace, vypracování dokumentů či právní zastoupení.

Zaručuji individuální a diskrétní přístup ke všem klientům.

- převody nemovitostí
- majetkové vypořádání
- pracovní právo
- oddlužení
- obchodní právo a společnosti
- rodinné právo
- vymáhání pohledávek
- zastupování v trestním řízení

a mnoho dalších oblastí a situací

+420 608 178 269

zemanekadvokat@gmail.com

J. Palacha 121/8, Břeclav

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Kázání otce Tomáše při hasičské mši

V sobotu 7. května se konala slavnostní mše svatá za naše hasiče u příležitosti žehnání nové hasičské zbrojnice a automobilů. Otec Tomáš pronesl velmi krásné kázání...

Přicházíme, abychom při této mši sv. společně poděkovali Pánu Bohu za vaši službu pro člověka, která je zároveň službou pro Boha. Sám Ježíš toto potvrzuje slovy: „Všechno, co jste udělali pro jednoho z těchto nejmenších, pro mě jste udělali.“ Proto jedním z hlavních hesel hasičů jsou slova: „Bohu ke cti, bližnímu ku pomoci“.

Vaše povolání nejde přirovnat k žádné práci, protože to není práce. Je to služba, která je výjimečná a zodpovědná. Není to služba jednoduchá, protože nikdy nevíte, co se může stát a co vás může potkat. Jste připraveni na všechno, dokonce i na ztrátu života. Proto být hasičem znamená sloužit všem a vždy dávat přednost této službě před soukromými věcmi, rodinou, odpočinkem či jinými starostmi každodenního života. Jak je to dobře, že vás tady máme a můžeme se opravdu cítit bezpečně a spát v klidu.

V dnešním evangeliu slyšíme zajímavá Ježíšova slova: „Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život.“ Těmito slovy nám Ježíš ukazuje, že opravdová láska se vyjadřuje odevzdáním života pro druhé, někdy až na smrt. A vy, hasiči, jste na to připraveni, stejně jako váš patron, svatý Florián.

Máte v nebi velkého přímluvce u Boha. Svatý Florián pocházel z vojenské rodiny, byl římským vojákem a také vojenským úředníkem na konci 3. století n. l. na území dnešního Horního Rakouska. Byl za svou horlivou a profesionální službu v armádě oceněn svými nadřízenými. Byl křesťanem. Byl jeden z těch, který miloval Krista tou největší láskou, protože pro něho položil svůj život. Nezřekl se své víry, nezapřel a nezradil Ježíše, když císař Dioklecián začal pronásledovat křesťany. Svatý Florián ukázal, že je Kristovým vojákem, věrným až na smrt, až do dne 4. května roku 304, kdy mu kati přivázali na krk mlýnský kámen a hodili ho do řeky.

A proč se vlastně Florián stal patronem hasičů? Byl usmrcen vodou, která je protikladem ohně a používá se k hašení. Proto se Florián stal hlavním patronem proti nebezpečí ohně.

Floriánovo „hasičství“ můžeme však chápat jako hašení požáru lidské zloby a nenávisti. Svatý Florián má proto v rukou nádobu vody života, která má hasit vyprahlost a zlo. V souvislosti se sv. Floriánem vznikla i celá řada lidových rčení, za všechny uvádíme například: „Kde pálí ohně žár a vzrůstá hřích a svár, pomocník je nám dán, svatý Florián.“ Dejme do této hasičské duchovní práce veškerou svou sílu, a nezapomeňme na vodu milosti, na pramen Ducha sv., bez něhož těžko zvítězíme nad zlem.

Naše duchovní hasičská práce není jednoduchá. Patří k ní neodmyslitelně i rozlišování. Ne rozlišování chytráka, který jedná podle hesla Nehas, co tě nepálí, ale křesťanské rozlišování umějící rozpoznat ještě další druh ohně. Existuje totiž dobrý plamen, plamen lásky, dar Ducha sv. Takový plamen hřeje, je navýsost čistý a současně očisťuje (sr. řecké slovo pyr a latinské slovo purus), je symbolem života a sluneční energie, vlastně samotného Boha, který se Mojžíšovi zjevuje z hořícího keře (Ex 3,2) a v podobě ohnivého sloupu táhne v noci před svým lidem z Egypta (Ex 13,21). Bůh je stravující oheň (Žid 12,29). Jeho království lásky zde na zemi má hořet naplno

a Ježíš si nepřeje nic jiného (sr. Lk 12,49). Takže tento plamen hasit rozhodně nesmíme (sr. 1 Sol 5,19), naopak, sv. apoštol Pavel říká každému z nás: Milovaný, oživ plamen Božího daru, který ti byl dán vkládáním mých rukou.

Drazí hasiči, Vaše služba vyžaduje vytrvalost, statečnost a obětavost. Ale vy neklesáte pod těžkostmi neštěstí. Nekapitulujete, protože na prvním místě vidíte vždy pomoc těm, kteří jsou v nouzi. Často jdete do akce, když ostatní propadají zmatku a zoufalství v neštěstí, které je postihlo. Vaším cílem je vždy zachraňovat lidský život, majetek, zmírňovat tíhu neštěstí. Svým postojem lidem ukazujete něco velmi důležitého, a to je bliženská láska, eticka síla a obětavost. Vaše služba je stálým dáváním svědectví a je plně následováním Ježíše Krista, který „nepřišel na tuto zem, aby mu bylo slouženo, ale aby sloužil.“ Vaše svědectví tak moc potřebuje dnešní svět a člověk, který stále častěji dává přednost slovu mít než být.

Ukazujte dnešnímu světu, i nám v naší farnosti, že obětavost, odvaha a láska k druhému člověku, to nejsou jenom mrtvá slova, ale že v nich je opravdové štěstí a naplnění smyslu lidského života.

Při příležitosti oslavy sv. Floriána, chceme dnes vám hasičům poděkovat za všechnu práci, odvahu a pomoc a popřát hodně štěstí, zdraví. At vám Pán Bůh žehná v namáhavé a nebezpečné práci a sv. Florián ať vás chrání.

P. Tomáš Caha

Mše to byla velice slavnostní, foto L. Krejčí

SPORT

Jaro 2022 v TJ Sokol Bořetice

Tým mužů, foto Archiv TJ Sokol Bořetice

Muži skončili v sezoně na 9. místě okresního přeboru. Na jarní část sezony nás posílili Jirka Hajda a Jan Zálešák z FK Vrbsice, která družstvo mužů v půlce sezony ze soutěže odhlásila. I přesto mužstvo předvádělo střídavé výkony. Jednou hráli kluci dobře, další zápas jim to nešlo. Záleželo, jak se hráči na zápas sešli. Bohužel již to není tak jako v minulosti, že se odehrála celá sezona v ustálené sestavě. V podstatě každý zápas jsme hráli v jiné sestavě. Nejlepší střelcem mužstva byl Jakub Pazderka, který dal 12 gólů. Jelikož se někteří starší hráči rozhodli ukončit aktivní kariéru, snažíme se nyní o posílení mužstva. Také bychom chtěli do mužstva zapracovat mladé hráče z dorostu. Zatím se nám to nedaří tak, jak bychom si představovali.

1	Moravská Nová Ves	24	20	2	2	82:27	62
2	Křepice	24	14	4	6	54:24	46
3	Nosislav	24	13	4	7	56:39	43
4	Kostice	24	12	6	6	70:46	42
5	Vranovice	24	12	3	9	50:44	39
6	Podivín	24	10	4	10	51:54	34
7	Březí	24	9	5	10	45:46	32
8	Hustopeče	24	10	2	12	45:46	32
9	Bořetice	24	10	2	12	54:44	32
10	Ivaň	24	9	4	11	54:55	31
11	Hlohovec	24	8	2	14	33:62	26
12	Boleradice/Krumvíř B	24	6	2	16	33:67	20
13	Rakvice	24	2	2	20	22:95	8

Tým dorostu, foto Archiv TJ Sokol Bořetice

Společnému družstvu **dorostu** Kobyli-Bořetice pod vedením trenérů Ondry Kocourka a Jakuba Pazderky se podařil velký úspěch a to z 2. místa okresního přeboru postoupit do 1. třídy krajské soutěže. Klukům tímto gratulujeme a věříme, že nás budou v této soutěži dobře reprezentovat. Za zmínku stojí, že David Cvingráf v sezoně vstřelil 36 gólů a byl na 2. místě střelců celé soutěže. Nejlepším střelcem pak byl Jakub Otáhal z Kobyli, kterému se podařilo vsítit 41 gólů. K nepostradatelným hráčům dále patřili z bořetických – Tobiáš Novák a Miloš Vala.

1	FK Ratíškovice B	20	16	1	3	114:26	49
2	Kobyli-Bořetice	20	14	2	4	140:24	44
3	FK Milotice	20	14	2	4	102:34	44
4	Charvátská N. V.	20	13	4	3	97:21	43
5	SK Žarošice	20	10	2	8	77:52	32
6	Čejkovice- Hovorany	20	10	1	9	83:68	31
7	Agro Vnorovy	20	8	2	10	76:72	26
8	Těmice-Mor.Písek	20	8	2	10	48:78	26
9	Družba Bukovany	20	5	0	15	37:135	15
10	Sokol Brumovice	20	3	0	17	17:149	9
11	SK Kostelec	20	1	0	19	19:151	3

Společné družstvo **starších žáků** skončilo na 4. místě okresní soutěže. Oporami mužstva z bořetických hráčů byli Šimon Buchta a Richard Ševčík.

Společné družstvo **mladších žáků** s Kobyliím skončilo na 7. místě okresní soutěže. Tahouny družstva byli z našich kluků Jarda Springer a Filip Dufek. Děti ze **starších i mladších přípravek** podávaly celé jaro výborné výkony. Tabulky se v okresních soutěžích nenevidují. Většinu zápasů kluci vyhráli. Mezi lídry starší přípravy patří Štěpán Šebesta,

Tým starší přípravky, foto Archiv TJ Sokol Bořetice

Tým mladších žáků, foto Archiv TJ Sokol Bořetice

Petr Kadlec a Jarda Springer. V mladších přípravkách patří k oporám Jan Maceček, Štěpán Odstrčil a bratři Hemplovi.

Družstvo minipřípravky vedli trenéři Michal Dufek a Pavel Odstrčil. Trenérům se podařilo dát dohromady hodně šikovných dětí. Mezi

Tým mladší přípravky, foto Archiv TJ Sokol Bořetice

nimi se neztratí ani 3–4 holky. V této kategorii máme do budoucna také velký potenciál.

Za TJ Sokol Bořetice Luděk Gloza

Modrohorský fotbalový turnaj základních škol 2022

Dne 21. 6. pořádal Sokol Bořetice spolu se Sokolem Kobylí fotbalový turnaj pro základní školy. Minulý rok se se turnaj uskutečnil v Kobylí. Tentokrát se turnaj konal v nádherném areálu hřiště v Bořeticích. Rádi bychom, aby příští rok byl turnaj na Vrbici. Celkem soutěžilo 14 družstev, 98 dětí. Turnaje se zúčastnili děti ze ZŠ Bořetice, ZŠ Kobylí, ZŠ Němčičky, ZŠ Vrbice, ZŠ Velké Pavlovice a ZŠ Brumovice.

Kategorie 1.–3. třída

1. ZŠ Kobylí
2. ZŠ Velké Pavlovice
3. ZŠ Brumovice

Kategorie 4.–5. třída

1. ZŠ Bořetice
2. ZŠ Velké Pavlovice
3. ZŠ Brumovice

Děti na turnaji obdržely malé občerstvení a úspěšná mužstva dostala poháry a diplomy. Děkujeme obci za příspěvek na pořádání turnaje.

Za TJ Sokol Bořetice Luděk Gloza

Modrohorský turnaj, foto Archiv TJ Sokol Bořetice.

V obilných polích Oldřich Damborský

Bouřlivá oblaka
s prstem božím
jako v Sixtinské kapli,
starost tuláka,
kde hlavu složí,

aby ho poldové nelapli.
Hledá stoh slámy
a trochu vody čisté,
aby zahnal žízeň,
jako on býváme

někdy sami,
není o nás zmínka
v bulvárních listech,
a přece obyčejní
mají k slunci blíže...

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY BOŘETICE
29. 7. - 2. 8. 2022

STAVĚNÍ MÁJE - 29. 7. od 18:00

HODOVNÍ NEDĚLE - 15:00 ZAČÁTEK PRŮVODU
16:30 ZÁBAVA NA SÓLE
HRAJE DH SOKOLKA

HODOVNÍ PONDĚLÍ - 15:00 ZAČÁTEK PRŮVODU
18:00 ZAVÁDKA
HRAJE DH PIVOŇKA

HODOVNÍ ÚTERÝ - 15:30 ZAČÁTEK PRŮVODU
18:00 SÓLO OSÁCI
HRAJE DH PIVOŇKA

Zastupitelstvo obce Bořetice dne 27. 4. 2022 **schválilo** poskytnutí finančního daru z rozpočtu obce ve výši 5000,- Kč Zdravotnímu klaunovi, o.p.s., na financování programů organizace.

Dobrý den, všem do Bořetic
moc děkujeme, že jste se rozhodli
podpořit naši misi - Rozdávat smích
a radost tam, kde se jich nedostává!
Zdravotní klaun, o.p.s.

Odebíráte náš YouTube kanál?

YouTube kanál Bořetický zpravodaj má nové videoreportáže: <https://www.boretice.cz/videozaznamy>.

Fotogalerie

Školní akademie byla oslavou naší obce, foto K. Otáhalová

Fyzikální a chemické pokusy, foto Archiv školy

Výlet do Prahy – žáci 5. třídy, foto Archiv školy

Fotogalerie

I letos se konal slavný turnaj Big Head Open, foto tenisté

Modrohorský turnaj ve fotbale, foto Archiv školy

Fotogalerie

Olympiáda v Kobyli, foto Archiv školy

Projektový den ve Skanzenu Strážnice, foto Archiv školy.

Oslava 800 let

OD PRVNÍ PÍSEMNÉ ZMÍNKY
O OBCI BOŘETICE

23.–24. ČERVENCE 2022

SOBOTA 23. ČERVENCE

14.00 DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ NA ZÁKLADNÍ ŠKOLE, V KULTURNÍM DOMĚ, HASIČSKÉ ZBROJNICI, V KOSTELE A NA FAŘE

16.00 FOLKLORNÍ KROUŽEK NAŠICH DĚTÍ

17.00 SCHOLA DEO GRATIAS

18.00 PĚVECKÝ SOUBOR BOŘEČANKY

19.00 MUŽSKÉ SOUBORY MODRÝCH HOR – BOŘETICE, NĚMČIČKY A KOBYLÍ

CELÝ PROGRAM NA SÓLE VYPLNÍ CIMBÁLOVÁ MUZIKA MLÁDÍ Z ČEJČE. SOUČÁSTÍ OSLAV BUDE VINNÝ STÁNEK KRAVIHORSKÉ REPUBLIKY S DEGUSTACÍ, BUCHTOBRANÍ A VÝSTAVA OBRAZŮ NAŠEHO RODÁKA JANA FIŠARA.

NEDĚLE 24. ČERVENCE

10.00 POUŤ KE SV. ANNĚ

15.00 SVÁTOSTNÉ POŽEHNÁNÍ OBCI A POUTNÍKŮM

Bořetické listy č. 2/2022

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.
Redakční rada: František Petrásek, Lenka Bukovská, Ivana Macháčová, Lenka Grůzová, Václav Petrásek, Klára Otáhalová, Lucie Dufková, Jiří Michna
Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.
Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: 4. listopadu 2022.
Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.